

CampR^odó

Vall de Camprodon

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon
Primavera 2008 - 2a època - núm. 21 - 3 €

**El President de la Generalitat
a Camprodon**

**La nova Llar d'Infants Nins
Els Jardins de Can Wincke**

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S L

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS SL

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 16

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Primavera 2008, 2ª. època, n. 21
Revista quadrimestral - 3 €

Aquesta publicació està realitzada
des de l'àrea de Comunicació de
l'Ajuntament de Camprodon i amb la
col·laboració de:

Manel Pujol, Joan Solà, Joan Vila,
Oriol Molas, i la Fundació Televall, a
la redacció.

Marià Anglada i Miquel Marcé, a la
correcció.

Boi, foto Coma i Sònia Aparicio, a la
fotografia.

Producció Gràfica: Cevagraf, SCCL
Tel. 972 74 00 41

La nova llar d'infants

En aquest número hem volgut donar molta importància gràfica a la recent inaugurada Llar d'infants municipal Nins. Aquesta rellevància vé justificada per la importància d'aquest nou equipament pel dia a dia del municipi. Cal deixar constància de com són, quan es fan i per què es tiren endavant unes instal·lacions educatives que fan augmentar el valor social i de serveis al municipi. Un espai d'il·lusió, de primeres sensacions, de descoberta i de formació per als nostres infants d'avui i de demà.

La direcció de la revista *Camp Rodó* no es fa responsable de les opinions dels seus redactors i/o col·laboradors.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquesta revista, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió a qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia o per altres mitjans, sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

El President de Catalunya a Camprodon

El Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya Sr. José Montilla i Aguilera va venir a Camprodon el passat 25 d'abril. El president català va inaugurar les noves instal·lacions de la llar d'infants municipal Nins, un equipament que es posà en marxa el 18 de febrer, l'endemà de la jornada de portes obertes de la instal·lació. Aquesta nova infraestructura està ubicada al carrer Germans Vila Riera, número 7. Després de visitar les instal·lacions, el president Montilla va fer una visita institucional a l'Ajuntament camprodoní, durant la qual va signar el llibre d'honor del consistori. Després, el mandatari català va visitar el Museu Isaac Albéniz, acompanyat també del director, Jordi Berdala, i dels patrons de la Fundació, Alfonso Alzamora i Joan Amat.

Nou Parc de Bombers

Al principi d'any es van iniciar les obres per a la construcció del nou parc de bombers de Camprodon. El nou equipament, situat a l'entrada del municipi, disposarà de vestuaris independents per ambdós sexes, dues habitacions, cuina-menjador, sala d'estar, despatx, sala de control i arxiu. A més s'hi construirà una helisuperfície, una zona de garatges i uns tallers per al manteniment de vehicles. El nou parc de bombers funcionarà com a base d'emergències al Pirineu en matèria de rescats de muntanya. Aquesta actuació està subvencionada per la Generalitat de Catalunya.

Pla únic d'obres i serveis de Catalunya

L'Ajuntament va presentar a la convocatòria d'ajuts del Pla únic d'Obres i Serveis de Generalitat de Catalunya diferents projectes per realitzar entre el quinquenni comprès entre els anys 2008 i 2012.

Els projectes que han rebut partida pressupostària del PUOSC són: Reforma de la casa de la vila, construcció d'un centre cívic, rehabilitació dels edificis de cal Marquès i del convent del Carme, 3a fase, per museu municipal, abastament d'aigua a la colònia Estabanell, zona d'aparcament de Rocabruna, pavimentació del carrer de Bellaire i del Pont a Beget i la pavimentació de Font Rubí, per la qual s'ha presentat una al·legació.

HOTEL ****

Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Commemoració de l'any d'Isaac Albéniz

L'alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, i el Director del Curs i el Festival camprodoní Isaac Albéniz, Jordi Berdala, es van reunir amb l'alcalde de Madrid i besnét d'Albéniz, Alberto Ruiz Gallardón. Aquesta trobada s'emmarca dins d'una tanda de contactes que els representants camprodonins estableixen amb diferents entitats públiques per preparar la commemoració de l'any Albéniz a Camprodon.

La reunió, a l'Ajuntament de Madrid va servir per poder explicar a Gallardón com es prepara el municipi per aquesta commemoració, on durant els anys 2009-2010, se celebraran els 100 anys de la mort i els 150 del naixement d'Albéniz, respectivament.

L'alcalde de Camprodon va aprofitar l'ocasió per convidar Ruiz Gallardón a formar part de la Comissió organitzadora encarregada de preparar la commemoració, i on seran representats familiars d'Albéniz, ciutadans d'entitats culturals municipals, i estaments polítics i culturals. Gallardón va acceptar la invitació i es va comprometre a donar conèixer tots els projectes en curs a nivell de Madrid mitjançant un acte de presentació informatiu. L'alcalde de Madrid i besnét d'Albéniz també va dir que prepararia la celebració d'una trobada dels familiars d'Albéniz a Camprodon, on a més d'Alfonso Alzamora, nét del compositor, podria ser-hi present Cecília Ciganer-Albéniz (Cecília Sar-Kozy). Aquesta trobada permetrà als descendents més directes d'Albéniz conèixer *in situ* com es prepara el municipi per aquestes commemoracions que han de culminar el 2010 amb la inauguració del nou museu dedicat a tan cèlebre compositor. Aquesta no és la primera vegada que Ruiz Gallardón es mostra receptiu amb Camprodon. El besnét d'Albéniz va ser l'encarregat d'inaugurar la seu provisional del Museu camprodoní Isaac Albéniz l'any 1999, quan presidia la Comunitat de Madrid. Durant aquesta visita a Madrid, l'alcalde de Camprodon també es va reunir amb el Director del Instituto de Artes Escénicas y la Música, Juan

Carlos Marcet, al Ministeri de Cultura, qui es va comprometre a establir un vincle per a la participació del Ministeri en aquest esdeveniment, a part de la col·laboració establida en els Festivals de música camprodonins. Aquesta tanda de reunions es complementa amb la també realitzada, a la Generalitat de Catalunya, amb el Conseller de Cultura Joan Manuel Tresseres.

Patrimoni dóna permís per traslladar la capella del Roure

La comissió de Patrimoni ha donat el vist-i-plau a la petició de l'ajuntament on es sol·licitava permís per poder traslladar la capella del Roure del segle XVIII.

La zona que comprèn la font Llandrius i els terrenys de Can Pascal és espai escollit per ubicar la capella que, actualment, està situada al carrer Freixenet.

Aquest permís arriba un any després d'haver-se sol·licitat ja que abans de donar la seva conformitat, la comissió territorial de Patrimoni, va fer uns estudis molt acurats que finalment han aprovat el trasllat, instant l'ajuntament a mantenir certs elements, com els finestrals, la llinda, i l'espadanya. El trasllat de la capella del Roure compta amb el vist i plau de la propietat (parròquia i bisbat) i el suport de la Fundació Germans Vila Riera a la qual l'alcalde, ha agrait la seva col·laboració per facilitar-ne la ubicació.

Restaurant

*La Cuina de
la Pilar
Can Pinós*

Avda. Mariner, 6
17864 Sant Pau de Segúries
Tel. 972 74 71 60

Esmorzars, menú dies feiners, etc.

Nova oficina de la policia

Han començat les obres de la nova oficina de la policia, que estarà situada al costat de la caserna de la Guàrdia Civil. En aquest nou emplaçament hi haurà la Unitat d'Estrangeria i l'oficina del DNI que, actualment, es troben al carrer Josep Morer. El Subdelegat del Govern a Girona, Francesc Francisco-Busquets, l'Alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, el Comissari en Cap de la Comissaria Provincial del Cos Nacional de Policia a Girona, Sebastián Trapote i el Tinent Coronel en Cap de la 703 Comandància de la Guàrdia Civil a Girona, Francisco Barreiro han visitat recentment aquestes obres.

Pla d'iniciatives de dinamització Comarcal

La Generalitat donarà a les comarques del Ripollès, l'Anoia, la Terra Alta i el Pallars Jussà 6 milions d'euros a cadascuna. Aquestes aportacions es faran en forma de subvencions, un 25% de l'import, i el 75% restant en forma de préstecs.

Amb aquesta iniciativa es pretén dinamitzar l'economia de la nostra comarca per poder avançar els calendaris d'infraestructures programades i facilitar el desenvolupament socioeconòmic que afavoreixi la permanència de la població.

Obres a la Colònia Estabanell

S'han enderrocat els antic garatges de la Colònia Estabanell per tal de condicionar l'espai i realitzar les obres, que han d'ordenar l'entrada d'aquest veïnat de Camprodon. Les primeres tasques que s'han realitzat són la neteja i l'esbrossada de la zona. Actualment, i després del moviment de terres, s'ha retallat el talús a una alçada considerable i s'han construït els murs necessaris per la nova ordenació de la zona. Aquesta actuació permetrà la urbanització d'un nou vial, la construcció de la nova plaça, la creació de nous serveis i el soterrament dels contenidors. Més endavant, es construiran 52 nous garatges, a càrrec dels veïns, dels quaranta-un previstos inicialment.

Aquesta actuació completa les executades anteriorment, per la millora de les voreres i el cobriment del canal per la seva transformació en passeig. Les obres pressupostades en 328.419 euros, compten amb aportacions del Pla Únic d'Obres i de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge de la Generalitat de Catalunya, i amb partida de l'Ajuntament de Camprodon.

Pla Local de Joventut

La regidoria de Joventut ha elaborat un pla local on es preveu la dinamització del sector més jove del municipi mitjançant la creació de cursos per ampliar la formació (anglès, informàtica, català, música, monitor de lleure...) molts dels quals ja estan en marxa actualment. La inauguració d'un local social (situat al carrer Joan Maragall, xamfrà carrer Freixenet), la difusió i promoció dels serveis, i la creació (en breu) d'un espai de participació jove a la pàgina web.

CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORITZATS

Johns Roca WOLF

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK. S.L.
TOT BANY

La Diputació de Girona millorarà la carretera de Camprodon a Beget

La Diputació de Girona realitza un doble tractament superficial al ferm de la carretera GIV-5223, que va de la C-38, al municipi de Camprodon, fins a Beget. Les obres s'executaran inicialment al llarg dels 11 quilòmetres que van del Coll de la Buixeda a Beget, passant per Rocabruna, ja que en aquesta zona necessita una millora a causa del desgast produït pel trànsit i per les condicions climatològiques de la zona. El cost d'aquests treballs està valorat en 150.000 euros i s'aprofitarà també per realitzar actuacions tant en el drenatge com en algunes parets rocoses.

Al mateix temps, i tenint en compte l'increment de la circulació que ha experimentat la carretera des de la comarcal C-38 fins a Font-Rubí, la Diputació estudiarà millores de més abast per garantir la mobilitat i la seguretat viària d'aquest tram, que s'executaran amb posterioritat.

Comencen les obres del geriàtric municipal

Al principi d'aquest mes d'abril es van iniciar les obres per a l'ampliació de la residència geriàtrica municipal. Aquesta obra permetrà millorar els serveis existent i crear-ne de nous. Es construiran 12 noves habitacions individuals amb bany, s'ampliaran les places de dia, es rehabilitaran les cuines, s'ampliarà el menjador i es construirà un nou ascensor. L'obra adjudicada a l'empresa Teico SL té un cost de 1.736.957,51 euros que estan finançats aproximadament en un 50% pel Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, i per la venda de patrimoni. A aquest cost, caldrà afegir-hi el mobiliari i l'equipament de la cuina. El termini d'execució de l'obra és de 16 mesos.

Neteja de la llera del riu Ter

Els tècnics de l'ACA (Agència catalana de l'Aigua) estan elaborant un informe per determinar quan i de quina manera s'ha de realitzar la neteja de la llera fluvial al seu pas pel nostre municipi.

Aquesta actuació que havia de realitzar-se aquesta primavera queda posposada fins al final d'estiu per motius mediambientals, ja que moltes espècies ja han començat la seva posta tant en la mateixa llera com a dalt d'alguns arbres afectats per la neteja.

Comença l'obra del Maristany

El passat 6 de maig es van iniciar els treballs d'adequació dels servei i millora del ferm que s'han de realitzar al passeig Maristany. L'obra encarregada a l'empresa Construccions Fusté SA costarà prop d'un milió d'euros i es finançarà amb l'aportació dels mateixos veïns, de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona i el mateix Ajuntament. Es preveu que l'obra estarà enllestida en un període de 5 mesos, descomptant la pausa d'obres prevista per l'agost.

Des de **52,30 €**
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227 Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

TOT EN SERVEI DE NETEJA!
DE GIRONA ANEM
A TOT ARREU

El pressupost 2008 compta amb prop de 4 milions d'euros per a inversions

El pressupost de l'Ajuntament de Camprodon per aquest exercici 2008 puja a 7.869.105,22 milions d'euros, la meitat dels quals corresponen al capítol d'inversions. Aquest pressupost consolidat inclou organismes autònoms, l'hospital i el pressupost de l'Ajuntament.

Aquesta previsió per a l'exercici 2008 va ser aprovada amb els 7 vots a favor de PSC-Independents de Camprodon i els 4 vots en contra de Convergència i Unió, i Esquerra Republicana de Catalunya.

Us passem a detallar el capítol de les inversions.

QUADRE INVERSIONS

- Adquisició de terrenys dels pàrquings de la Costinyola.	110.179€
- Urbanització del carrer Mossèn Tussell - Pavimentació, voreres i serveis del carrer	70.000€
- Urbanització C/ Poeta J.M. Guasch - Pavimentació, voreres i serveis	300.000€
- Camins Municipals - Arranjament dels camins	12.000€
- Instal·lació de contenidors soterrats - Bateria de contenidors a diverses zones del municipi	101.163€
- Millora del paisatge urbà 1F.	179.298€
- Reforma de la Casa de la Vila - Reordenació de l'edifici amb la supressió de les barreres arquitectòniques i condicionament de les instal·lacions.	795.405€
- Parc de Bombers - Infraestructura bàsica d'emergències.	430.000€
- Restauració del Castell de Rocabruna 08.	60.000€
- Llar d'infants - Compra de material i mobiliaris per la seva adequació després de la recent posada en marxa.	60.000€
- Mobiliari i equipaments.	25.000€
- Urbanització Colònia Estabanell - 2ona. Fase de l'obra de construcció dels nous garatges que sufraguen íntegrament els mateixos propietaris	583.440€
- Urbanització Passeig Maristany.	1.080.641€
- Reposició de vials urbans.	30.000€
- Instal·lacions de seguretat i Noves Tecnologies.	30.000€
- Pista monopatí - Construcció d'una infraestructura de lleure per la pràctica d'activitats amb monopatí o patins.	25.000€

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

GIMNÀS CLUB
CAMPRODON

Anna Soto
972 740 527
gccamprodon@hotmail.com

*Passa i informa't...
T'hi espero...!!!*

• **Servei de sauna:** (inclòs a la quota mensual)
3 dies/setmana: dimarts, dijous i dissabte

• **Servei de solàrium:** (vertical)
amb ràdio incorporada i moneder de fitxes

• **Sala de musculació i Fitness**
Disposen de bicicletes de Spinning

La petita història de les primeres escoles de Camprodon.

Al el 1700 a Camprodon no hi havia cap escola de primera ensenyança. Aquesta manca, però, no era una cosa extraordinària en aquell temps, fins i tot Girona no en tenia.

Dit això es pot pensar que tota la població era completament analfabeta. Res més lluny de la realitat. Les famílies poderoses del poble, els Moner, els Aulís, els Campa, els Sitjar, els Ribes de Boixedors, etc. acostumaven a contractar professors particulars, anomenats dòmines, moltes vegades capellans o frares beneficiats, que fins i tot vivien amb ells perquè iniciessin a la seva mainada a les primeres lletres i als primers números. En canvi es considerava perillós que aquests professors masculins s'encarreguessin de l'educació de les nenes, sobretot si aquestes tenien més de 7 o 8 anys.

La classe benestant de la població, que no volia quedar-se enrere amb la instrucció de la seva quitxalla, optava per un sistema menys oneros. S'unien unes quantes famílies per contractar el professor corresponent, que en un local llogat, algunes vegades, o en algun de propi, d'altres, instruís els seus infants en els primers rudiments de la gramàtica, l'aritmètica i en una altra ensenyança en aquell temps fonamental: la religió.

Solament el poble més humil i pobre quedava orfe de cap ensenyament d'aquests tan necessaris per transitar amb certa comoditat per la vida.

No conec cap estadística d'aquell temps que quantifiqui l'analfabetisme, però segur que si existís seria aclaparadora.

El 1875, en "La vuelta a España", se'n va publicar una en què consta que a la província de

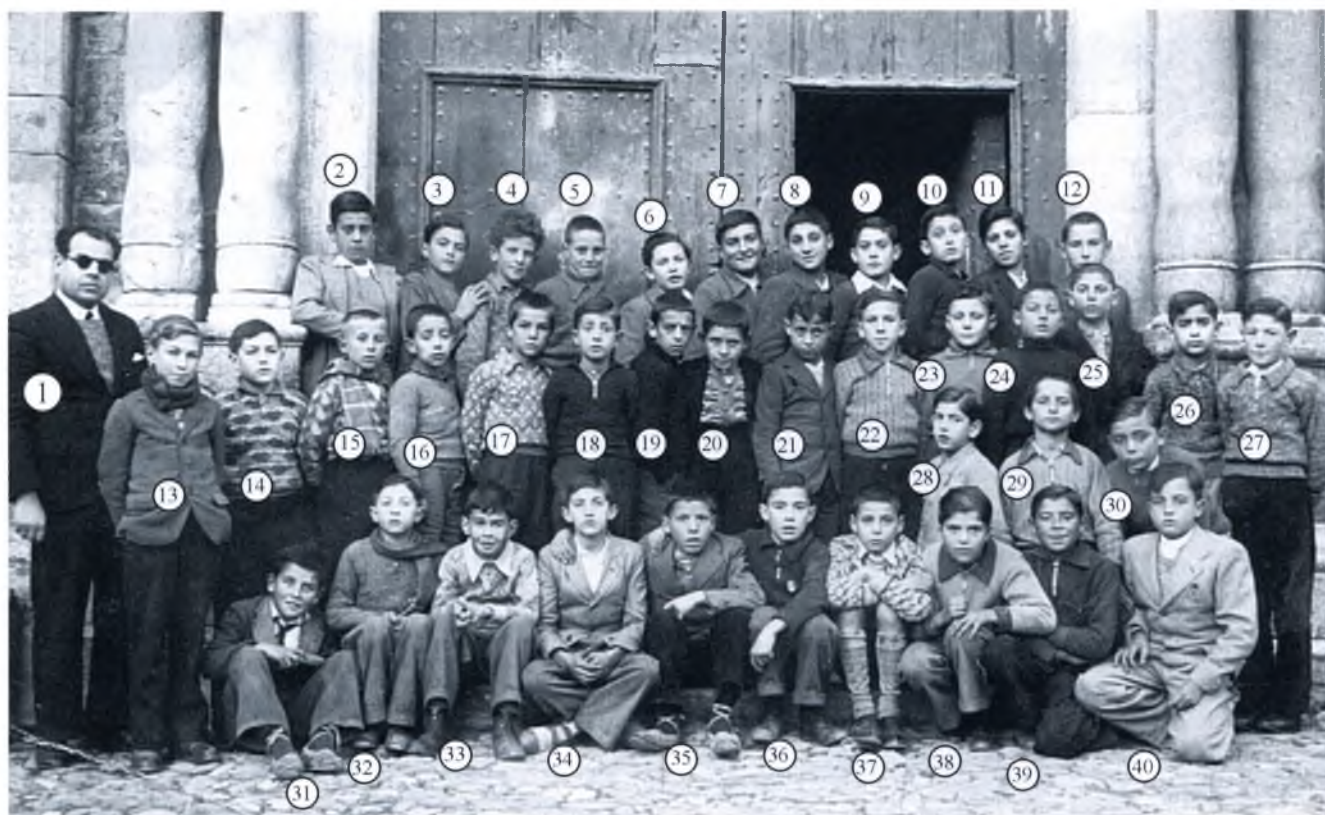
Girona solament sabien llegir i escriure un 31 % dels homes i 8 un % de les dones. Amb aquestes xifres és fàcil imaginar com haurien estat les de 175 anys abans.

Hem d'aclarir que quan es parla d'escoles de primeres lletres són les referides dels nens, les nenes no entraven en aquest repartiment. Ensenyar gramàtica o aritmètica a les femines era perdre el temps. Si en algun lloc existia una escola de noies era perquè aprenguessin a cosir, a fer brodats, a fer mitja, a filar, a més de les consegüents ensenyances religioses, que aquestes sí que eren comunes als dos sexes.

La primera escola pública, encara que no totalment gratuïta, la trobem a Camprodon al 1778 amb un professor que feia classe quatre hores diàries, dues al matí i dues a la tarda.

És en una carta del mestre Gabriel Orri dirigida a l'alcalde el 13 de juny de 1806 en què ens assabentem que ja el 1780 actuava d'ensenyant de gramàtica amb un sou de 100 lliures, que, perquè pogués viure, arrodonia amb algun sou extra exercint de preceptor ocasional de primeres lletres. Vint-i-sis anys després aquest sou, malgrat les mil promences que li han fet, no ha canviat. Més que una carta sembla un crit desesperat de socors d'un home que, assegura, no pot arribar a mantenir la família. Entre altre coses diu això:

... que desde el año 1780 obtiene con el salario de 100 libras, que percibe de los réditos de una parte del diezmo llamado de la Caridad, enteramente consignado para la enseñanza de la presente Villa, cuya principal administración pertenece a V.S. Iluma. ya que no queda otro consuelo al suplicante, sino acudir a la piedad de V.S. Iluma. Suplicando se digne concederle un aumento de sueldo de su magisterio de Gramática, con aquello que llaman sobrantes de la referida parte del diezmo, que, (según

ESCOLA NACIONAL DE NOIS DE CAMPRODON CURS 1934 - 1935

1 Josep M ^a Batalla Maduell	Mestre	21 Leandro Soler i Prat	Can Soler del Camidal
2 Antoni Masdemont i Sala	Can Masdemont	22 Joan Tries i Costa	Cal Peó
3 Esteve Aubanell Santacreu	Can Macià petit	23 Josep Malé	
4 Manel Pujol i Bertran	Can Falet	24 Francesc Pairó i Pastoret	Cal Negre
5 Josep Feixas i Pagès	Can Guerris	25 Josep "Pepet"	Alics "Peperines"
6 Josep Pujol i Morer	Can Siola	26 Joan Vilanova i Planella	Can Lero
7 Candi ? Illa	Xofer Güell	27 Francesc Jordà i Vila	La Casa Vermella
8 Pere Pujol Oliva	Cal Secretari Freixenet	28 Miquel Vila i Picola	Cal Barretinaire
9 Josep Costa i Sifré	Ca la Paula	29 Gil Guix i Vilarrasa	Can Gil
10 Ramon Cullell i Palomeras	Cal Sabater Coix	30 Josep Monells i Vilella	Can Segal
11 Pere Juncà i Pulí	Can Peret del Noc	31 Josep "Pitu" Solà	Cal Asmari Vell
12 Patllari Pagés Mitjavila	Can Xelat	32 Fran. Descamps Moncanut	Can Camilo
13 Josep Gatus Pagès	Can Quillet	33 Bonaventura Gasiolt	La Parra
14 Jaume Soler Bertran	Can Seraia	34 Joan Claret Vila	Can Ciscu
15 Josep Noguer Coma		35 Jaume Marcer Massó	Can Titona
16 Josep Ayats Tubert	Can Pelasquenes	36 Josep Cullell i Palomeras	Cal Sabater Coix
17 Antoni Vila	Can Tinet de la Placeta	37 Ignasi Cambres	Ca la Cotillaire
18 Francesc Bertran	Cal Carreter	38 Francesc Genis Coma	Can Blau
19 Ramon Alguerri	(mort en el Viet Nam)	39 Marià Monzo Pagès	Ca la Gloria
20 Francesc Marcé Moret	Can Moner (Coll del Puig)	40 Damià Vila Coma	Can Llumero

Escola Colònia Circa 1930/35

se tiene presentido) con permiso de V.S. Iluma. percibe la Obra de la Iglesia Parroquial, porque ahora ya no necesita de ellos por haber alcanzado ya mayores réditos.

Existeix una frase feta: “**Passar més gana que un mestre d’escola**” aplicable a tots aquells que la vida tracta malament i que tenen treballs a subsistir, cosa que passava, segons es veu, a tots els ensenyants de les primeres escoles de minyons que tingué Camprodon. De 1796 a 1798 tenint el pobre Gabriel Orri sobreca- rregades les classes de mainada, es va recórrer a monjos carmelites als quals es pagava per mesos i fins i tot per dies, amb no massa bona fortuna, segons es veu, per les queixes. que en diversos documents existeixen, de l’Alcalde al Prior del Carme per la poca competència de les persones que li envia. Si repassem la història de l’escola de Camprodon des de la seva naixença fins al final del segle XIX se’ns posarà de manifest una con- tínua falta de mitjans de tota classe, de locals útils, de

personal, de llibres, de mobles i sobretot, sobretot, de diners. Podríem condensar-la d’aquesta forma:

El 1812 funcionaven dues classes diferenciades: una de primeres lletres i una altra de llatinitat. La de primeres lletres era semigratuïta. L’Ajuntament hi destinava 20 lliures anuals, la resta l’havien de posar els pares dels alumnes. Tot i ser petita la quantitat destinada per l’Ajuntament. El 1813 han de vendre una part dels arbres de la Font Nova per poder-la pagar. La de llatinitat era totalment de pagament.

Tenien un reglament especial en què explica: Les classes continuaran essent de dues hores el matí i dues hores la tarda els dissabtes estaran dedicats a la doctrina cristiana (l’ensenyança, malgrat a contradir el Decret de Nova Planta es feia en català). Els diumenges, els mestres havien d’acompanyar els alumnes a l’església on, a més d’oir missa, el capellà els donava classes de doctrina.

Per tal d’unificar el sistema escolar de tot Espanya,

*Escola de nens
Camprodon 1907*

el 16 de febrer de 1825 el govern de Madrid publica una nova llei que, en forma de llibret, envia a tots els ajuntaments de la península. Tots els mestres i aspirants a mestres han de presentar dos certificats, un de Fe de Baptisme, i un de Neteja de Sang, és a dir, que garanteixi que cap dels seus ascendents ha sigut jueu, mahometà, o d'una altra religió no cristiana. Els ajuntaments tenen el deure de facilitar els locals i tots els utensilis necessaris, així com els Abecedaris, Sil·labaris, Catons i Catecismes.

A totes les escoles hi haurà una imatge de Jesucrist i de la Mare de Déu a la qual cada dia els infants, a l'entrada, dedicaran una oració i en sortir resaran una part de rosari. El primer deure del mestre al matí és el de tallar les plomes i ensenyar a fer-ho als alumnes més grans (en aquell temps s'escrivia amb plomes d'oca i de gallina que s'havien de tallar de la punta d'una forma adequada per poder fer les lletres correctament).

Estableix també unes juntes inspectores que sota la vigilància de l'església visitessin les escoles per comprovar la seva bona marxa.

Solament al final del llibret de la nova llei, i una mica de passada, es fa menció a les escoles per a nenes. En ell hi ha escrit el que han d'aprendre:

... la enseñanza cristiana por los libros que van señalados, la de leer por lo menos en los catecismos y escribir medianamente, se enseñarán las labores propias del sexo; a saber: hacer calceta, cortar y coser las ropas comunes de uso, bordar y hacer encajes ú otras que suelen enseñarse a las niñas...

En el mes de setembre de 1839 els carlins cremen la meitat de Camprodon. Això fa, entre altres moltes desgràcies, que l'escola deixi de funcionar. El 1843 un gran nombre de veïns fa una súplica a l'Ajuntament que faci el que pugui perquè es torni a posar en marxa.

Arriba el febrer de 1845. S'ha buscat un mestre i es troba: es diu Joan Carreres Blanch, casat, de 39 anys i títol de 2^a; que en no aconseguir-li habitatge adequat, junt amb la seva esposa, cunyada i dos fills, el portaran a viure a les dependències posteriors de l'església del Carme que feia uns anys havien abandonat els frares caputxins i, com a local escolar, s'habilitarà una de les sales de la Casa de la Vila guarnint-la amb el estris necessaris. La classe està composta per 80 nens entre 8 i 12 anys, 72 dels quals seran de pagament i 8, considerats de famílies pobres, rebran l'ensenyament de manera gratuïta.

Molts nens, massa nens per a un mestre sol. Amb

*Escola de nenes
Camprodon 1907*

aquests ingressos i amb les restes d'un delme que s'aconsegueix tornar a cobrar, poca cosa hi haurà de posar l'Ajuntament.

Però el 1847 les coses comencen a ser diferents. Poc sap en Joan Carrera en quina escola de minyons s'ha ficat! Malgrat el mal lloc on viu, malgrat el caràcter inapropiat de l'escola i malgrat que les mensualitats li arriben retallades i en comptagotes, és un mestre fidel a Camprodon, on treballarà durant més de 25 anys. En el moment de la seva mort l'Ajuntament li deu 1.605 pessetes (la nova moneda unificadora ja fa algun temps que està en circulació), una quantitat veritablement astronòmica en aquell moment que per poder-la cobrar la seva vídua i els seus fills hauran de recórrer a la Diputació de Girona, que en terminis molt llargs els anirà pagant de mica en mica.

Com a substitut solament troben un mestre vell, Joan Pous, que exercirà durant 3 o 4 anys i que al moment de morir també li queden a deure 704 pessetes. Al principi de 1859 l'Ajuntament de Camprodon té dos problemes, un, posar de nou en marxa l'Hospital, que des de la crema dels carlins és inexistent i l'altre, que el poble reclama amb insistència que es posi en funcionament una escola per a nenes en la qual a més a més d'aprendre la doctrina cristiana, de cosir i de fer mitja, se'ls ensenyi els principals rudiments de les primeres lletres i els primers números. La solució la troben en les

monges del "Sagrat cor de Maria" d'Olot.

Quatre es cuidaran de l'Hospital i una cinquena (que té el títol de mestre), Sor Maria de las Mercedes, que tindrà a cura l'ensenyança de les nenes. L'edifici, tant per un cosa com per l'altra, serà la vella abadía que els monjos benedictins varen abandonar en la seva precipitada marxa de Camprodon.

Però el poble, el que volia era una veritable escola municipal que no fos tan elitista i cara com la de les monges. L'Ajuntament féu l'impossible per acontentar la ciutadania.

S'hagué d'esperar el 1881 quan una jove Concepció Peitiví, es comprometé a intentar posar-la en funcionament. Ja d'entrada no li varen agradar els locals proposats ni el pis que li havien buscat per anar a viure. Va abandonar abans de finalitzar el curs. Havia estat sis mesos cobrant la meitat del sou promès i no va percebre ni cinc cèntims a l'última mesada que féu classe. Tres anys més tard, el 1884, una nova mestra, Maria Gràcia Martínez, no sé si molt ingènua o molt aventurera es va atrevir a tornar a començar l'escola de nenes. És doncs, des de 1884, que a Camprodon hi ha una escola pública per a nenes, sense sofrir interrupcions, és a dir, més de cent anys més tard que la dels nens.

Manel Pujol

Camins de Quico Sabaté

El 7 de novembre de 1659 se signava el Tractat dels Pirineus que definia la divisió fronterera tal i com la tenim avui. S'ha parlat molt sobre l'injust que va ser la segregació del Rosselló, del Conflent, del Vallespir i part de la Cerdanya de Catalunya. La negociació del tractat va produir molts errors; alguns, resultat de la negociació, com la partició de la Cerdanya; altres, a conseqüència de criteris generals, com que Llúvia quedés espanyola pel fet de ser vila i no poble. La mateixa Vall d'Aran, una disfunció en els criteris seguits, en ser una vall al nord de la carena principal, no va ser reclamada per França pel fet que no li interessava. En canvi, sí que estava interessada en les comarques del costat del Rosselló, car Perpinyà era la segona ciutat en nombre d'habitants de Catalunya. L'error més greu, al meu parer, va ser deixar el Vallespir com a territori francès. És un error geopolític perquè va condemnar la comarca a tenir un desenvolupament difícil.

El Vallespir és una vall orientada al nord-est. A la seva espatlla, en la part més alta, hi té la Vall de Camprodon. A la seva esquerra hi té el massís del Canigó,

autèntica muralla que impedeix la comunicació amb el Conflent. A la dreta hi té l'Alta Garrotxa i l'Alt Empordà. Al sud la vall es comunica fàcilment amb el Rosselló. No és d'estranyar, doncs, que durant els primers anys de l'annexió a França s'aixequés una revolta de descontentament que va acabar, fet i fet, amb 10 anys de guerrilla. El cas és que el Vallespir té una posició arraconada dins França però amb una comunicació amb la Vall de Camprodon, amb l'Alta Garrotxa i amb l'Alt Empordà prou bona si es fa per determinats colls. Perquè s'entengui això, la gent de Prats de Molló ve a Camprodon a comprar queviures al supermercat, a comprar planter al mercat i a posar gasolina.

La posició del Vallespir ha esdevingut estratègica en períodes de guerres, en bandolerisme i en contraban. Ambdós costats són plens de famílies que han abandonat el país desertant de guerres, exiliant-se o cercant feina.

Una vegada va acabar la Guerra Civil, quan els alemanys que impermeabilitzaven la frontera entre Espan-

Camí entre faigs de sortida de la Gravodella

Hostal de la Muga

ya i França es van replegar al centre de França; l'any 1944 va començar un moviment de maquis estès per la carena pirinenca amb l'objectiu de reconquerir el territori. Hi havia l'esperança que, una vegada acabada la Guerra Mundial, els aliats ajudarien el moviment per enderrocar **Franco**, cosa que finalment no va ser així. L'any 1944 hi va haver l'intent més seriós de penetració a Espanya des de fora la frontera. El 19 d'agost la vila de Foix havia quedat lliure d'alemanys i durant el mes d'octubre s'entrà a la Vall d'Aran. La reconquesta fallà, però va alertar a Franco que el perill era real. El moviment de penetració de maquis es va estendre per tota la frontera. Accelerà la construcció del túnel de Viella i va engegar una línia de defensa amb fortins; a Camprodon, fent conya, s'anomenava la "línia Gutiérrez". En aquell temps a la vall hi havia més de 1.500 soldats, a part de la guàrdia civil i la guàrdia de fronteres.

En aquesta situació, l'any 1946 **Quico Sabaté** lloga una casa a Prats de Molló, Can Fisbach, al barri de La Clapera. S'havia exiliat per Puigcerdà i vivia des de l'any 1943 prop de Prades. Els anys 1945 i 1946 s'havia dedicat a constituir un grup d'acció de guerrilla i a conèixer les muntanyes i pobles amb la intenció de buscar una ruta per arribar a Barcelona. El mateix any 1946 comença les incursions. Al principi de 1947 es trasllada amb la família (té dona i dues filles) a viure a Casenove Loubette, a 2 km de Costoja, prop de l'Hostal de la Muga. L'any 1948 és detingut i empresonat a França per tinença d'armes i explosius. L'any següent, el 1949 és detingut per un robament a la fàbrica Rhone Poulenc, a Lió; roman a la presó fins l'any 1952 i és confinat a Dijon fins al 1955.

Quan el moviment guerriller maqui ja havia anat de baixa, tot i en contra de la CNT, prossegueix la seva ac-

La Gravodella

tivitat propagandística, d'atemptats i atracaments entre el 1955 i el 1957. El fet més famós va ser el llançament de propaganda amb fulls durant la visita de Franco a Barcelona amb un morter que ell s'havia fabricat. L'any 1957 va ser empresonat per possessió d'armes. En sortí un any més tard, el 1958, i fou desterrat novament a Dijon. Després d'una úlcera gàstrica, el desembre de 1959 torna a entrar a Espanya. És l'últim viatge, que acaba amb la seva mort a Sant Celoni el 5 de gener de 1960.

Per anar del Vallespir a Barcelona Quico Sabaté tenia dues rutes. Una ruta era la més curta; passava per Setcases, Llanars, Ogassa, Ripoll, Mojà i Barcelona; a Mojà tenien una casa per refugiar-se, la Canova, que ells nomenaven Can Misèries. L'altra era per Costoges, Albanyà, Besalú, Banyoles, Girona i Barcelona; a Banyoles tenien refugi segur. La primera ruta tenia la dificultat de l'alçada, amb passos de 1.900 m o 2.300 m, la inclemència del temps i la neu que la feien impracticable durant 5 o 6 mesos a l'any. La segona penetrava la frontera per una alçada més baixa de 450 m, fet que feia possible practicar-la a l'hivern.

Ambdues rutes evitaven passos de frontera amplament emprats per contrabandistes. No passaven pel Coll Pregon, ni pel Coll d'Ares, ni pel Coll de Malrem, colls fortament vigilats en aquell temps. Les dues rutes passen per llocs difícils i aïllats.

El camí es feia de nit, la qual cosa vol dir que de dia s'havien d'amagar en llocs a recers, en cases abandonades o en pallisses de cases de pagès. Aquest fet de creuar la frontera per llocs diferents als habituals, junt amb la personalitat i valentia de Quico Sabaté, fa que esdevingui "el enemic número uno del règim".

La Gravodella

La ruta de Setcases va ser descoberta l'any 1956 arran de la detenció d'Àngel Marquès, membre del grup, a Prats de Molló. El seguiment de la pista descobreix el pas per Setcases, la casa on feien estada abans de creuar la frontera prop del Costabona i, a resultes de l'interrogatori del propietari s'empresonen 44 persones implicades en el camí per Ripoll i Moià. Entre aquestes persones hi ha els homes de Ca La Badia de Llanars, de Can Barranquet de Surroca, de Can Caganell de Ripoll i del Molí de la Sorra de Ripoll. A partir d'aquestes cases he pogut refer un itinerari per on passava en Quico per la Vall de Camprodon i pel Ripollès. Des del peu de Costabona, a La Grevodella a 1.387 m, on hi havia amagat l'armament, Quico es traslladava al Coll Siern.

Cal dir que des de l'any 1954 es tornava a explotar la mina de Costabona fent prospeccions per extreure'n tungstè; aquell any es construí una pista per portar-hi la gent i baixar el material; la mina es va clausurar l'any 1958. Per tant, la Grevodella no era tan amagada com ho fou l'any 1946. A l'àrea tampoc hi havia els boscos que hi ha ara, ja que van ser plantats llavors. Des del Coll Siern, Quico pujava la Serra de Finestrol que baixa del Costabona fins a creuar la Collada Fonda i baixar a Vall-llobre per arribar a Setcases, o bé seguint la carena fins al Coll de Lliens per després seguir en diagonal fins a Setcases. Des de Setcases podia seguir el canal de la central de Vilallonga fins aquest poble, seguir pel mateix costat nord de la muntanya fins Vallvigil, creuar la carretera i el riu fins a La Roca, i d'aquí cap a Espinalba on es refugiava a la pallisa d'alguna casa. Una

Refugi de l'Ollat

vegada, quan varen arribar a Espinalba, en Joan de Can Begudà va veure els homes a la pallissa de Ca La Badia. Va anar a avisar el seu oncle dient-li "padrí, hi ha uns homes a la pallisa". En Joan Peitiví va anar a veure els homes, que li varen demanar romandre-hi de dia. Això li va costar cinc mesos de presó a ell i al seu fill Josep. Altres vegades el refugi el varen fer en masies de l'entorn. Des d'Espinalba anaven pel Coll Gener fins Mas Pomer, Pla d'en Plata, passant per Surroca de Dalt i fent refugi a can Barranquet o altres cases de l'entorn. Des d'aquí havien de baixar cap a Ribamala per creuar el riu Ter pel pont, pujaven la Serra de la Rodonella, per darrera el Turó de la Creu, per finalment arribar a can Caganell, a Ripoll.

L'altra ruta, la d'hivern, la va haver de fer servir durant tot l'any a partir que la ruta de Setcases va ser descoberta. Per tant, durant els anys 1956, 1957 i durant la seva última incursió l'any 1959 va fer servir la ruta de l'Hostal de la Muga. Quico tenia la seva casa a menys de dos quilòmetres de la frontera. Podia baixar directament al riu Muga que el portava a Albanyà.

La ruta que es coneix és la de l'últim viatge. El dia 31 de desembre de 1959 sortí de la Canova Loubette cap a l'Hostal de la Muga, passà prop de Sant Julià de Ribelles, per la creu d'en Principi, pel Coll de Principi, pel Coll de Bassegoda, per Bassegoda, per Lliurona, fins Falgars. En aquest lloc el grup d'en Sabaté es refugià després de la primera nit; el fum de la xemeneia va ser vist pel carter de Lladó, que era de cacera, i va avisar

Sant Julià de Ribelles

la guàrdia civil. La parella de la guàrdia civil va ser abatuda; durant el dia 1 es varen refugiar als boscos del nord de Banyoles. La nit del dia 1 de gener de 1960 i tot el dia 2 van estar amagats a Banyoles. La nit del dia 2 el grup continua amb la intenció de canviar de direcció cap a Anglès i Vic. La vigilància és cada vegada més forta, impeditint punts de suport. El dia 3 el grup s'amaga en una masia, a Mas Clarà, a Sarrià de Ter. La masovera va a comprar menjar en quantitat desproporcionada, alertant això a l'alcalde de Canet d'Adri i provocant l'encerclament de la casa per 300 guàrdies civils.

El tiroteig va començar a les 4h i va durar fins les 6h de la tarda. Quatre guerrillers resulten ferits, Quico amaga el més jove al forn, s'injecta morfina per suportar les ferides que té a la natja i al peu esquerre, i intenta sortir sol amagat darrere una vaca que és fulminada immediatament. Més tard ho intenta amb una segona vaca. Arrossegant-se per terra es topa fit a fit amb el tinent de la guàrdia civil de Camprodon, Francisco Fuentes.

Aquest s'havia apropiat a la casa enmig del cercle de la

guàrdia civil dient "no tiréis, soy el teniente"; Quico contestà "muy bien", per seguidament disparar-li un tret. Amb la mateixa frase "soy el teniente, no tiréis" va aconseguir rompre el cercle i fugir. El dia 4 Quico roman amagat. La nit del 4 al 5 creua el riu Ter a Girona, arriba a Fornells de la Selva, on al matí del dia 5 puja al tren d'on baixarà a Sant Celoni. Ferit, cercarà un metge; al cap de no gaire serà abatut per un somatent.

Jo tenia 6 anys el dia que Quico va ser acorralat a Mas Clara a Sarrià. Recordo que la meua mare ho comentava amb una veïna, la sra. Maria. Poc podia pensar que 30 anys més tard em casaria amb una néta de Joan Peitiví de La Badia, on Quico Sabaté s'havia amagat. Menys encara em podia pensar que 40 anys després seguiria els camins d'entrada de Sabaté per potenciar-los com a camins temàtics.

Joan Vila

Video a www.jvila.cat

Tel. i Fax: 972 13 00 09

Manel Surroca i Claret

Manel Surroca i Claret, l'artista, el pintor, el tiet de tothom i de ningú, va néixer a la Vall de Camprodon el 15 de febrer de 1917.

Malauradament, el dia 22 de desembre de 2007 ens va deixar a l'edat de noranta anys. Se'n va anar feliç i segur d'haver fet tot allò que la seva llarguíssima vida li havia permès. En Manel ha estat un gran home, molt actiu, divertit, engrescador, amb ganes de viure... amb una ment desperta, sensible, potent i jove. Qualsevol persona que havia tingut el privilegi de coneixe'l el podria descriure com una persona molt activa, alegre, riallera, sempre amb un gran sentit de l'humor que feia somriure a qualsevol persona que se situés pels seus voltants. No es podia estar trist a la vora d'en Manel.

No es podia estar sense dir paraula al seu costat, sempre hi havia algun tema de conversa.

"El seu caminar era enèrgic i molt lleuger, progressant amb passes llargues i ben actives com un saltador olímpic preparant-se pel seu salt. A primera vista es podia comprovar la seva alçada, no exagerada, però molt digna d'una persona d'aquella edat on els seus pilars s'aguantaven bastant bé, tot i que el pas del temps el feia empetitir, i que en comptes d'anar cap amunt, anava cap avall. Era clar que "el tiet" era de bona estatura i de bon veure. Els seus ulls, menuts però impregnats d'expressió eren de color de mar. Ells parlaven i ens amagaven aquell nen que va néixer a les entrades del segle XX, aquell nen juganer, trapella i amb tanta vitalitat. Eren els seus ulls, que revelaven l'infant que portava dins, aquell menut amb tanta bona fe. Juntament amb aquesta idea infantil es podia incorporar el color de les seves galtes, que li donaven un toc saludable i al mateix temps juvenil. Aquest color rosat no mancava mai en el seu semblant, sempre hi era present, oferint-nos d'una manera molt eixerida la seva gran salut".

Els dies posteriors al seu norantè aniversari, la seva salut va començar a ser diferent a la de sempre. Ja se sentia una persona gran, com deia ell: "Ara sóc un vellet". Els seus ànims van anar decreixent. Aquella energia anava diluint-se a mesura que passaven els dies del mes de febrer, de març, d'abril... fins al mes de desembre del mateix any. Tot i així, va seguir pintant fins que ja no tenia forces per agafar el pinzell. El seu traç ja no era el mateix i ja no podia expressar-se; des d'aquell moment la decaiguda va ser més gran, perquè com ell deia "si no fos per la pintura... jo estaria mort fa molt de temps!" la pintura l'ha fet viure i ha estat la seva passió. Passió que ha transmès i ha fet gaudir. La seva inquietud sempre ha estat aprendre coses noves, li encantava investigar i provar coses... i això ho ha demostrat tant en la seva manera d'entendre la vida com a l'hora de pintar. Mai no estava satisfet! Sempre creia que es podia millorar. Tot i així, fins a l'últim moment va tenir els seus quaderns, llapis i pintures al seu costat.

Ester i Meritxell

La teva família sempre t'estimarà

Recordant en Manel Surroca

Cal des d'aquí retre homenatge a un camprodoní recentment traspassat, en Manel Surroca (1917 - 2007), pintor, escultor, dibuixant, intel·lectual, home inquiet que sempre va manifestar en el seu treball una estimació singular per Camprodon.

Era una delícia escoltar les seves vivències des del treball d'aprenent amb en Frederic Marés a Poblet on varen reconstruir les Tombes Reials (recordem que va adaptar la imatge de la Mare de Déu dels Àngels, obra d'en Marés, actualment en l'absis de l'església de Santa Maria), fins a la seva coneixença i anècdotes dels artistes vinculats a Camprodon com en Morell, o en Darius Vilàs. Fou coetani dels pintors del Dau al Set, als que coneixia molt bé; no obstant va preferir un treball íntim i silenciós enfront dels exhibicionismes d'un Tàpies o un Cuixart. Potser el pintor més pròxim per estil i amiatat fou en Joan Ponç, en alguns aspectes més màgics d'alguna època de la seva obra. No obstant això, la gran diferència: en Ponç fou un artista de temàtica críptica i torturada i l'obra d'en Surroca respirava en canvi lluminositat, vitalitat i optimisme. La seva pintura fou àmplia i variada, des dels inicis acadèmics. Més tard va estar influenciat pel muralista Sert, com tots recordareu en el quadre de la Caixa de Pensions de Camprodon.

Això no obstant, el seu tarannà va anar evolucionant fins aconseguir una personalíssima visió del cubisme ple de colors a vegades contrastats i a vegades entonats en una harmonia contínua, segons el tema. Les seves obres tenen sorprenents punts de vista amb entrades de llum en diagonal que donen relleu i profunditat al contingut. Tota una complexitat compositiva en què alterna figures molt vives amb celatges complementaris. Els temes són amplis i variats, des de temes al·legòrics, retrats, paisatges, marines, figures i altres d'una abstracció total en les que solament la llum i el color més purs ens donen una composició sempre atractiva.

Persona elegant, de mirada neta, parlar exquisit i de gran precisió, va pintar sempre amb pulcritud fins als noranta anys. La contínua creativitat li donava una energia i un nervi envejables. Home de caràcter, el molestava la mediocritat en l'art, mai no va conformar-se amb temes còmodes o senzills, i constantment posava en crisi la seva pròpia obra fins a obtenir resultats coherents amb l'objectiu que s'havia fixat.

Els seus quadres només podien tenir un marc senzill: llistó negre i prim i res més, deia de forma categòrica. Tenia un extraordinari sentit de la composició i

l'equilibri de les formes. Com a conseqüència de la pròpia autoexigència en el treball sempre feia la comprovació per veure que un quadre era reixit: col·locar-lo al revés o veure'l a través d'un mirall; aquesta prova era definitiva per veure si l'obra "s'aguantava" o era una obra desequilibrada que calia abandonar o millorar. En alguna de les èpoques, les temàtiques i el propi cromatisme eren més alegres, més místiques, més tristes o més esperançades, com així fou el seu recorregut vital. Ens ha deixat algunes obres que podem veure a l'Hospital, als Col·legis, i a l'Ajuntament de Camprodon en què els temes podien ser el pas del temps, amb la simbologia del rellotge sense agulles o la cadira buida ("a cada casa sempre hi ha una cadira buida", deia referint-se a les persones que falten). Una obra important fou "Els Tres Pelegrins" actualment al vestíbul de l'Ajuntament de Camprodon, on il·lustra el famós relat d'en Joan Maria Guasch.

Ara, no ho dubteu, estarà al cel en companyia d'aquells Tres Pelegrins, veient des d'aquelles alçades la Vall de Camprodon que tant estimava.

Esperem que algun dia es faci un reconeixement de la figura d'en Manel. Si el reconeixement no arriba, (a més, ara ja és una mica tard) feu com jo: gaudiu de les seves obres i recordeu-lo amb el seu caminar serè, dret i decidit.

Ferran Vila i Barceló

El Taekwondo a Camprodon

Va començar l'any passat, l'octubre de 2007, amb el mestre (sabonim) Albert Tiñena (cinturó negre 2 DAN).

Al principi eren poquets (10 alumnes) però a poc a poc han augmentat fins als 40 alumnes separats en tres classes:

1era classe de 4 a 8 anys. Una classe on aprenen els conceptes bàsics de qualsevol esport: la disciplina, el companyerisme, l'elasticitat, i el fonamental, jugar i passar-s'ho bé.

2ona classe de 8 a 14 anys. En aquesta classe la cosa ja canvia una mica, han d'aconseguir rapidesa i fons pel combat, molta elasticitat per la tècnica, i sobretot respecte pel mestre, que sempre és el més difícil en aquesta edat.

3era classe a partir de 14 anys. En aquesta classe la cosa ja és diferent, la disciplina ja la tenen inculcada i sempre volen aprendre més.

Fins ara els novells no podien participar en gaires competicions, però gràcies a l'esforç de tots els alumnes ara podem participar-hi regularment. Participem sempre juntament amb els alumnes d'Olot i Montagut ja que el seu mestre Jordi Sanyes és també el mestre del nostre mestre. Sense la complicitat de Sanyes res de tot això seria possible i per aquest motiu aprofitem aquestes línies per agrair-li-ho.

Tot això ens anima a seguir entrenant i treballant com fins ara, i si algú vol provar-ho i afegir-s'hi només ha de venir.

Coneguem una mica més aquest esport...

És una disciplina olímpica basada en l'autodefensa. Avui dia, a causa de la seva pràctica merament esportiva, està sotmesa a unes normes i reglaments per poder realitzar tot tipus de confrontacions o competicions, tant tècniques com de combat. Per a la pràctica d'aquest esport marcial, només existeix una condició i és tan simple com la nostra pròpia voluntat i el desig d'aprendre.

Amb gran varietat de tècniques i combinacions, és un art marcial que ha evolucionat amb el temps. És per això que practicant-lo contínuament s'enriqueixen els coneixements, i d'aquí el creixement que ha experimentat aquest esport en els darrers anys.

El significat simple del vocable és:

TAE: cama **KWO:** puny **DO:** camí

Una traducció literal seria "el camí de la cama i el puny" però un bon practicant sap que el més important és el DO. Aquesta síl·laba està a la majoria d'arts marcial i és la principal, ja que hi van inclosos tots els principis de la disciplina practicada i els principis morals de l'home. Desenvolupant el DO aconseguirem un perfecte equilibri a la nostra personalitat, adquirint confiança, reflexió, serenitat i bon judici per totes les decisions que sorgiran al llarg de la vida.

¿Quins beneficis té la pràctica del Taekwondo?

El Taekwondo ofereix molts beneficis a tots els practicants. El seu entrenament continuat, a més de preparar-nos físicament, també fa que la nostra ment sigui més àgil i estigui preparada per afrontar situacions difícils de la vida quotidiana.

Físicament ens dona força, potència, velocitat, elasticitat, coordinació i equilibri, però a més a més, mentalment ens ofereix concentració, reflexos, autocontrol i confiança en nosaltres mateixos, i amb això la nostra autoestima creix notablement.

Com contribueix el Taekwondo a reforçar la salut física i mental?

Als nens i a les nenes, els dona una seguretat personal, formant el seu caràcter en conèixer amb uns reflexos que en el futur formaran part de la seva personalitat. Als adults, els manté en forma i els ensenya defensa personal per la seva seguretat, i els descarrega de l'agressivitat i l'estrès de la vida quotidiana, deixant de banda les tensions.

Són freqüents les lesions?

El percentatge d'accidents és mínim, ja que és un esport molt tècnic i això fa que es redueixi molt el risc d'accidents. Per a la pràctica de combats s'utilitza l'equip de protecció reglamentari, evitant així futures lesions.

Petita Cronologia de Can Wincke

1881 -- Juli Grasot (o Grassot) Clarà, comerciant de Barcelona, és un dels primers estiuejants que venen a Camprodon i que juntament amb el Dr. Robert funden el Casino.

1907 -- En un pla de Camprodon d'aquest any de l'arquitecte Antoni Coll ja hi figura com edificat un xalet, encara que amb poc jardí, propietat de Juli Grasot. (detall del pla)

1920 -- Enric Vincke compra a la família Grasot la seva casa i a diferents propietaris de camps i horts de la muntanya del Castell.

Reforma l'edifici que estava força deteriorat i urbanitza convertint-les en jardí, les terres comprades. (vegeu article publicat a "La Muntanya" de l'1 d'agost de 1920).

1958 -- Mort Enric Vincke i la seva filla Maria Lluïsa Vincke hereta la torre que uns anys després, a la seva mort, passarà en poder del seu fill Jordi Galofre Vincke.

1980 -- Jordi Galofre posa en venda l'edifici per 11 milions de pessetes. El camprodoní J. Prat proposa a l'Ajuntament

comprar-lo per fer amb els jardins un parc municipal i l'edifici destinat-lo com a Casal de la gent gran. Ell regalarà a la corporació 8 milions. Finalment, un particular compra la finca.

2007—La signatura d'un conveni amb X. Suriñach permet que els jardins passin a ser públics. La seva rehabilitació els convertirà en un espai públic de lleure amb jardí botànic.

2008—Comença la primera fase de la neteja i esbrossada. S'elabora un topogràfic a partir del qual es podran començar a dibuixar els plànols de la parcel·la, fins avui inexistents.

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA

VALÈNCIA, 24

TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

Els jardins de Can Wincke

SÒNIA RIÑÉ I JOSEP TRIADÚ han estat els encarregats de dirigir la neteja i esbrossada dels jardins de Can Wincke. Una primera fase que ha permès començar a dibuixar el que serà aquest nou espai de lleure municipal. Aquests treballs, en col·laboració amb la Fundació MAP, han facilitat la recuperació d'antics camins i la creació d'un catàleg d'espècies.

-Què preveu el vostre projecte de remodelació dels jardins de Can Wincke?

Tracta de fer la recuperació del jardí tal com era originàriament. Aquest espai ha estat molts anys deixat i han crescut arbres i vegetació enmig dels vials, dels camins, a sobre les parets... i es tractaria de recuperar l'espai tal i com va ser concebut.

A més, preveu la creació d'una zona botànica amb un recorregut per les diferents espècies, censades i catalogades amb descripció i nomenclatura.

-Per dissenyar aquesta remodelació, què s'ha tingut en compte?

Hem fet un estudi de la situació actual i a partir d'aquí hem previst l'execució de les feines per fer, tenint en compte la importància d'aquest espai i la seva història.

-Quina història tenen els jardins de Can Wincke?

Estem parlant d'uns jardins centenaris que es van anar fent amb la compra de parcel·les independents i de les quals no existeixen plànols. Ens hem anat documentant a partir de la poca informació històrica que hi ha i hem obert altres vies, per la vessant familiar o d'antics treballadors, que encara no han donat el seu fruit.

-Fins avui què podem saber?

Podem saber que aquest jardins estaven fets i oberts al públic amb data 1 d'agost de 1920, segons després d'un article publicat al diari "El Muntanyenc".

-Quines peculiaritats té aquest espai?

Ens ha sobtat el disseny de la zona de reg dels jardins que comptava amb un dipòsit a la zona més alta, amb capacitat per 120.000 litres d'aigua, que amb el desnivell del jardí, els regants i les arquetes podien regar de forma independent cada parcel·la. Penseu que estem parlant d'una superfície enjardinada d'uns 6.300 m².

El jardí estava dissenyat per passejar-hi, amb els seus vials, escales i zones de descans. També disposava d'una pista de tennis i d'un espai pel cultiu d'hortalisses o fruites per elaborar confitures.

-Actualment s'ha fet una primera fase de neteja i esbrossada d'aquest espai?

Sí. Hem partit els jardins en vuit parcel·les i de cada

Club Tennis Camprodon

Squash, Cursets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

parcel·la n'hem fet un estudi personalitzat i actualitzat de cada zona. A cada zona hem recuperat els vials, zones de reg, i hem catalogat i censat les espècies. També hem fet un arxiu històric i fotogràfic de l'evolució de la zona i una comparativa històrica.

-Quines espècies hi ha?

Hi ha espècie d'altres continents per a ús ornamental. Per exemple, hi ha dos arbres molt curiosos procedents de la Xina, o unes araucàries d'Argentina. El seu ritme de creixement és més lent però la seva salut és excel·lent ja que no presenten cap alteració física. Aproximadament hem censat un centenar d'arbres i arbustos.

-Quines zones es mantenen igual i quines es varien?

Gairebé totes es mantenen i es recuperen d'acord amb el seu disseny original. Potser la zona que queda més

dubtosa és la zona de la pista de tennis on ens agradaria recuperar com espai lúdic i formatiu creant-hi una aula de natura.

Diversos particulars, engrescats amb la possibilitat de crear l'aula de natura, ens cedirien els seus animals dissecats de col·leccions particulars, per recrear el seu hàbitat natural, i així poder-los exhibir públicament com a eina formativa.

-Quines espècies es replantaràn?

Un cop haguem elaborat els plànols dels jardins i inventariat totes les zones, es farà un estudi per saber què s'hi ha de plantar. Ara acabarem aquesta primera fase que consisteix en la neteja, esbrossada, inventariat i tancat de la zona i després ja veurem.

Els jardins de Can Vincke al principi del segle XX

FINQUES CAMPREDÓ

Jaume Planella

General manager

C/ València, 28
 17867 Campredó
 Tel. 34 972 74 01 57
 Fax: 34 972 74 11 36
 Mòbil: 34 609 439 606
www.finquescampredon.com
 e-mail: info@finquescampredon.com

Reportatge fotogràfic de l'evolució dels jardins de Can Wincke: abans...

Fotografies posteriors a l'esbrossada: ara...

Eva López, directora de la Llar d'infants municipal Nins

La recent posada en marxa de la nova Llar d'infants municipal "Nins" ens obliga a parlar amb la seva responsable per conèixer més detalls d'aquest servei públic.

Eva López, és mestra d'educació infantil, té 25 anys i des del mes de setembre s'ocupa de la direcció del centre.

Parla'ns de la llar.

NINS, és la Llar d'infants municipal de Camprodon. L'Ajuntament de Camprodon, procurant atendre les necessitats educatives dels nens i nenes de 0 a 3 anys va impulsar la creació d'aquesta Llar d'infants. L'escola bressol compleix una funció clau durant aquests primers anys de vida, aportant elements bàsics per al desenvolupament personal alhora que compleix una funció social, ja que és un recurs clau per tal que les famílies puguin compatibilitzar la seva vida professional amb la vida familiar. Actualment som al carrer Germans Vila Riera, número 7, de Camprodon.

Som un centre català i, per tant, aquesta és la nostra llengua vehicular i d'aprenentatge i tolerant, obert a les diferents tendències polítiques i religioses. Que creu en la coeducació en defensa d'una societat lliure, justa i d'igualtat.

Com es treballa amb la mainada?

La nostra línia pedagògica es basa en una metodologia activa, vivencial, a partir de l'observació i experimentació directa, alhora que té en compte el nivell de maduració i el ritme d'aprenentatge individual de cada infant.

- S'intenta respectar la pròpia iniciativa del nen a partir de donar-li pautes segures.
- Els aprenentatges s'adquireixen a través del joc on la creativitat hi juga un paper fonamental.
- Es vetlla per la presa d'autonomia, amb el treball de la constància i amb un resultat progressiu-maduratiu d'adquisició.
- S'intenta fomentar un bon procés de socialització envers l'adult, el medi i als iguals a través d'un favorable ambient afectiu.
- Es treballa per la superació de l'oposicionisme i l'egocentrisme per tal d'obtenir-ne una conducta més oberta i col·laboradora.

Finalment, som un centre que creiem plenament en la vinculació família-escola en l'esmentat procés educatiu.

Quants alumnes teniu i quantes educadores treballen a la Llar d'infants?

Aquest curs tenim tres grups d'edat repartits en quatre aules.

L'aula dels Cargols, l'aula de nadons dels quatre mesos a l'any, on tenim actualment vuit alumnes i una educadora, l'Anna González.

L'aula dels Peixos, l'aula d'1 a 2 anys, on tenim dotze alumnes i una educadora, la Carme Colom.

I dues aules de Pollets, de 2 a 3 anys, amb un total de trenta-tres alumnes i dues educadores, la Fina Devesa i l'Anna Saavedra.

També comptem amb una persona, la Jasmina Pairó, que s'encarrega de la vigilància a l'hora de la migdiada i ens ajuda a donar el berenar, i la Mireia Bayot, que també ajuda a l'hora de dormir i fa el servei d'acollida matinal i de tarda.

A la cuina, tenim a l'Antonia Galdón, que també realitza les feines de neteja de la Llar.

També comptem amb una monitora de Psicomotricitat, la Blanca López i un psicòleg, en Tomàs Sadurní.

Creiem que pares i mares, infants, les educadores i el personal del centre, formem un col·lectiu base d'unió en tot el procés educatiu.

Com és la nova Llar d'infants i quines diferències hi

ha amb la vella?

La nova és d'una sola planta, els espais son més amplis, per tant, més capacitat d'alumnes, amb més per il·luminació, ja que tenim unes finestres molt grans. Tenim calefacció radiant que als infants els aporta més benestar ja que van per terra i noten l'escalfor. A més, tenim un pati molt ampli, encara que falten alguns retocs per poder-hi anar amb més comoditat. Cada aula té el seu espai canviador, amb mobles adequats pel canvi de bolquers, també amb vàters a les aules d'1 i 2 anys on s'inicia el control d'esfínters i piques al seu abast per la neteja personal. Tot això afavoreix l'autonomia de l'infant.

La nova Llar d'infants està formada per quatre aules d'uns 30 m² cadascuna, una sala polivalent, també d'uns 30 m², un espai central, la cuina i el pati de 200m².

A l'antiga Llar d'infants no disposàvem d'aquest espai d'higiene personal. Cal dir que tot el mobiliari de la nova llar és nou i apte per educació infantil, amb proteccions, cantons rodons, pensat per als infants d'aquestes edats.

Quins serveis ofereix la Llar d'infants Nins?

La nostra Llar d'infants disposa dels següents serveis:

- * Menjador: ofereix el dinar i el berenar a tots aquells nens/es que ho desitgin.
- * Neteja: disposa d'una treballadora encarregada de mantenir el centre net i polit en tot moment.
- * Manteniment: l'Ajuntament s'encarrega de mantenir les instal·lacions en perfecte estat.
- * Activitat complementària: Classes de psicomotricitat.
- * Acollida matinal: Servei matinal d'acollida de 7h55m a 9h a càrrec d'una monitora.
- * Acollida de tarda: Servei d'acollida de 17h a 19h a càrrec d'una monitora.

Què s'ha valorat especialment en la nova Llar?

Cal dir que la situació de la nova Llar és immillorable. Cèntrica i al costat del CEIP Dr. Robert, cosa que facilitarà encara més les relacions i l'adaptació dels infants entre la llar i l'escola. S'ha valorat, per altra banda, que sigui un espai adequat per als infants a qui va adreçada, facilitant la seva autonomia sense interposar barreres en la seva educació, alhora que acompanyador, creant un clima càlid on fonamenti la seva seguretat afectiva. Que sigui el més funcional possible a nivell educatiu. Facilitant l'observació i l'experimentació directa, ja que ens basem en una metodologia activa, vivencial.

Quins són els horaris i els preus?

L'horari és:

El servei d'acollida de dilluns a divendres és:

- Matinal: de 7:55h a 9h
- Tarda: de 17h a 19h

9h a 10h	Entrada obligatòria per a tothom
10h a 11h	Activitats*
11h a 12h	Pati*
12h a 13h	Dinar*
13h a 16h	Descans*
15h a 16h	Entrada tarda
16h	Berenar
17h	Recollida dels infants

* Aquest horari és flexible d'acord amb l'edat i les necessitats dels infants.

Creiem que és molt important que els pares procurin mantenir cada dia el mateix horari d'entrada i de sortida per tal que els infants s'acostumin a un ritme constant i per tal d'aconseguir un bon funcionament de la Llar d'infants.

Els preus de l'any 2008 són:

Matrícula (es paga a començament de curs) i és de 6.20€.

Servei d'acollida: 1h : 10€; 2h: 18€; 3h: 25€.

Mensualitats: Cada nen/a ha de pagar una quota mensual de 121€.

En aquest cas, l'Ajuntament de Camprodon ofereix unes beques per als nens/es empadronats a Camprodon amb un descompte del 55'7% de la quota mensual. A més d'aquesta beca, també hi ha la possibilitat d'obtenir una minoració (aquesta ajuda és per a totes les famílies, empadronades a Camprodon o no) a partir del:

- * segon fill: del 15%.
- * tercer fill: del 30%.

Alimentació: La quota varia en funció de l'àpat que el nen/a realitzi a l'escola:

- * Dinar i berenar: 3.90 €
- * Berenar: 1.65 €

Material escolar: Aquesta quota es paga cada començament de curs i és de: 20.60 € fins al febrer i de 10.30 € a partir de març.

A.M.P.A.: Aquesta quota és optativa i es paga a començament de cada curs.

Psicomotricitat: Aquesta quota és també optativa i varia en funció de si ets soci o no de l'A.M.P.A.

T'has proposat acabar amb la paraula "guarderia"?

Sí, perquè no som una guarderia, no guardem nens i nenes, no som un "pàrquing" (paraula que s'ha posat molt de moda últimament), nosaltres eduquem. Per aquest motiu la paraula guarderia no s'ajusta a la realitat, no ens defineix.

Som una llar d'infants o escola bressol. Una llar, una segona casa, un espai acollidor, on els infants es troben a gust en tots els sentits.

És cert que complim una funció social, som un recurs clau per tal que les famílies puguin compatibilitzar la seva vida professional amb la vida familiar. Però també aportem, durant aquests primers anys de vida, els elements bàsics per al desenvolupament personal dels infants.

Així doncs, deixem de parlar de guarderia i parlem de la Llar d'infants Nins.

Eva, acabem amb un consell,

Amb saber posar límits, crec que un dels temes que preocupa més en aquestes edats és el saber posar límits.

Actualment, els pares tenen por d'imposar prohibicions i càstigs o demostrar excessiva força. No desitgen (per sort) dominar els seus fills per les conseqüències traumàtiques que poden ocasionar.

Posant límits als infants els ajudem a aprendre a autoregular-se, és a dir, a posar-se límits a ells mateixos. En educació el que deixa empremta en l'infant no és el que es fa una vegada, sinó el que es fa de manera perseverant i dins de la coherència.

Alguns dels errors més freqüents que cal evitar, ja que disminueixen l'autoritat tant a pares com a educadors, són la permissibilitat, cedir després de dir "no", el tractament del "sí", l'abús de l'autoritarisme, la falta de coherència, cridar i perdre el control, no complir les promeses, no negociar, no escoltar i exigir èxits immediats.

Cal arribar a situacions concretes i positives com fomentar l'objectivitat, tenir uns objectius clars quan eduquem, ser clar i específic, no fer discursos, cal formular els límits de manera positiva, donar temps a l'aprenentatge, valorar positivament els intents i esforços dels infants per millorar, ser fermes, constants, reconèixer els propis errors i confiar. La confiança permet una evolució en la família, tant pares com educadors som guies.

La Vall

joieria , rellotgeria i objectes de regal.

C/Monestir nº21 Camprodon.(Girona).
E-mail: joieria_lavall@hotmail.com

Lena Lombardi

SEYART

Joies de vidre

CALYPSO
WATCHES

FESTINA

LOTUS

LA LLAR D'INFANTS MUNICIPAL NINS.

Després de la jornada de portes obertes, del diumenge 17 de febrer, la Llar d'infants municipal Nins va posar-se en marxa per atendre la mainada, que il·lusionada, el dilluns trepitjava per primera vegada la nova escola bressol. L'adaptació ha estat ràpida i poc dolorosa, barrejada amb una certa estranyesa d'aquells nens que a través de la finestra veien els seus germans grans jugant al pati de l'escola. El pas dels dies, ha tornat natural el canvi inicial i avui sembla que l'antiga "guarderia" no hagués existit mai.

Per deixar constància de la seva existència us oferim un recull fotogràfic de la Llar d'infants del carrer València. Al mateix temps que donem les gràcies a la Parròquia de Santa Maria que durant tants anys ens ha cedit aquest espai per on han passat la majoria de la mainada de Camprodon."

LLAR D'INFANTS DEL CARRER VALÈNCIA

Durant quasi 40 anys aquestes instal·lacions de la Parròquia de Santa Maria han servit d'escola bressol als nens i nenes del nostre municipi.

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Detalls ✂

complements
bijuteria
regals

Carrer València, 10
17867 CAMPRDON
Tel. 972 74 13 40

INAUGURACIÓ OFICIAL

*Inauguració oficial, el 25 d'abril de 2008, pel
Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, Sr. José Montilla i Aguilera.*

972 74 08 71 - 629 03 15 82

NOVA LLAR D'INFANTS NINS

El primer dia a la nova llar d'infants ha marcat història, com segur que també l'ha marcat la inauguració oficial de les instal·lacions. Recull fotogràfic del primer dia.....

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els Roures

Avda. El Mariner, 34-36 • Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09 • 17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

NOVA LLAR D'INFANTS NINS

Vistes de les instal·lacions el 2on dia després de la inauguració.

2007, any extremadament sec

L'any passat, ha estat un any extremadament sec. Vam acabar l'any 2007 amb un total de pluja recollida de 632 litres, quan la mitjana anual de Sant Pau de Segúries és de 1.060 litres. Aquesta secada va fer disminuir els cabdals dels rius fins a extrems preocupants, va obligar a tancar algunes centrals elèctriques per poder mantenir el cabdal mínim exigint per llei. També força fonts se'n van ressentir i algunes fins i tot es van eixugar completament.

El primer trimestre d'aquest 2008 no es pot dir que hagi estat gaire generós pel que fa a aigua caiguda: hem recollit 131,6 litres fins al primer d'abril. Ha estat, però, la suficient perquè els conreus no en resultin perjudicats. Encara fa falta que ploqui molt més per arribar a tenir la saor que ens correspon i les fonts i els rius recuperin la normalitat.

Pel que fa a temperatures, podem dir que vam començar amb temperatures molt baixes el mes de novembre, encara en plena tardor, amb 9° sota zero el dia 17. També el desembre, entre els dies 13 i 17, va haver-hi un episodi fred amb temperatures que van ratllar els 10° sota zero. A partir del gener les temperatures es van anar suavitzant i, en conjunt, ha estat un hivern força benigne. Ha mancat, això sí, la neu, sobretot. A l'alta muntanya, on en convé una gran abundància, tant per poder mantenir l'estació d'esquí oberta, com per a la reserva d'aigua, ja que si n'hi ha una bona acumulació permet passar bé l'estiu.

Darrerament, sentim a parlar molt de l'escassetat de l'aigua i dels problemes d'abastament que hi ha a moltes poblacions,

sobretot de l'àrea de Barcelona, però també dels regants i pagesos que es veuen amb dificultats per tirar endavant les seves collites.

Hi té a veure amb tot això el tan anomenat CANVI CLIMÀTIC?

Els científics no ho tenen del tot clar. Però sí que sembla que ens encaminem cap a una mena de temps amb més períodes de manca de pluges i, possiblement, amb onades de calor més freqüents. Això no sembla que hagi de ser d'avui per demà, però ens diuen que aquesta és la tendència. Potser ens haurem d'anar acostumant a valorar més aquest bé, que és l'aigua i que cada vegada escasseja més.

Joan Solà

La fotografia ens mostra els efectes d'una tempesta de vent, amb temperatures baixíssimes, a la ciutat suïssa de Ginebra i vora el llac Lemán.

El vent aixecava partícules d'aigua del llac que queien damunt de la superfície i es congelaven

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS I
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

Mesures de prevenció d'incendis forestals

Us recordem la prohibició d'encendre foc fins el 15 d'octubre i tal i com assenyalen aquest preceptes: En els terrenys forestals, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre foc sigui quina sigui la finalitat.

Especialment, no es poden cremar restes de poda, d'aprofitaments forestals, agrícoles o de jardineria, ni marges pròxims a zones forestals. Tampoc no es poden fer focs d'esbarjo ni altres relacionats amb l'apicultura. Dins de les àrees recreatives i d'acampada i en parcel·les de les urbanitzacions, es podrà fer foc quan s'utilitzin barbacoes d'obra amb mataguspieres.

Queda prohibit llençar objectes encesos; abocar escombraries i restes vegetals i industrials de qualsevol mena que puguin ser la causa de l'inici d'un foc; llançar coets, focs d'artifici o altres artefactes que continguin foc i utilitzar bufadors o similars en obres realitzades en vies de comunicació que travessin terrenys forestals. Els propietaris tenen l'obligació de mantenir els terrenys interiors de les parcel·les lliures de vegetació seca i procedir als treballs d'aclarida corresponents. També s'han de mantenir nets els vials interns i d'accés i les cunetes, per tal de permetre la circulació de qualsevol tipus de vehicle.

Nova Junta de l'Associació de Comerç i Turisme de Camprodon

A mitjan del mes d'abril es va configurar la nova junta de l'Associació de Comerç i Turisme, resolent-se d'aquesta manera:

Remei Bardera Soler de Morell-Presidenta
Albert Bassols Basagaña-Secretari
Xavier Rigat Gardella-Vicepresident
Montse Anglada Cabanach-Vocal
Núria Pagès Mir-Comptable
Paquita Campod Aparicio-Vocal
Lluís Bassaganyas Sánchez-Vicesecretari
Mª Eugènia Bueno Prost-Vocal
Josep Gutiérrez Borjas-Vocal
Xavier Juncà Morer-Tresorer

Reunió de l'Associació de Pesca i el Director General de Medi Natural

El passat dijous 7 de febrer es va dur a terme a l'Ajuntament de Camprodon una reunió entre l'Associació de Pesca de la Vall de Camprodon i el director de Medi Natural a Catalunya, Joan Pellicer. En aquesta xerrada l'associació va presentar un nou mapa de pesca de la Vall que reguli les zones pesqueres. Joan Pellicer va reconèixer el tracte, gestió i la qualitat de la població de les espècies als rius de la nostra Vall.

Camprodon serà seu de la setena trobada d'exjugadors del Barça

Camprodon acollirà la setena trobada d'exjugadors del FC Barcelona programada pel proper 14 de juny. L'agenda de la trobada preveu la realització de diversos partits de futbol, al llarg del matí, i un dinar de germanor, al migdia, com a cloenda de l'acte.

Premi de la travessa dels Òscars

El camprodoní Josep Sala Sorribas va ser l'únic encertant de la travessa dels Òscars del Casal Camprodoní i, per tant, guanyador del premi consistent en 1.000 € i un viatge d'un cap de setmana.

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

Ruta turística amb carruatges

S'ha presentat, a l'Hípic de Llanars, una nova oferta turística per la Vall basada en la descoberta del territori mitjançant carruatges tirats per cavalls.

Els operadors del territori que han acceptat participar en aquest projecte són tres: l'Hípic de Llanars, l'hípica Mas Batlló d'Abella i El Molladar de Beget.

Els tres camins escollits per fer rutes són: el d'Espinalba, entre Camprodon i Llanars; el de la closa d'en Batlló, a Vilallonga de Ter; i el de la Vall de Bolós, a Camprodon.

Carta de Paisatge de la Vall de Camprodon

La Carta de Paisatge de la Vall de Camprodon és un instrument de concentració voluntari que promou la Mancomunitat de la Vall de Camprodon amb el suport de la Subdirecció General d'Arquitectura i Paisatge i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, i amb l'assessorament de l'Observatori del Paisatge.

La primera fase d'aquesta Carta es va dur a terme l'any passat amb la diagnosi. Aquest any s'està preparant la segona fase, que té un plantejament participatiu. Aquest serà un procés obert i lliure que vol apel·lar a la responsabilitat i la visió de futur de la població local. Es proposen tretze compromisos que abasten aspectes de regulació, educació i sensibilització, dinamització, coordinació amb altres organismes públics, promoció, millora i revalorització.

El darrer acte d'aquest procés serà la signatura pública de la Carta de Paisatge que signaran tots els agents públics i privats que s'hagin compromès.

Aquest mes de febrer es prepararan una sèrie de sessions de participació ciutadana. La darrera reunió tingué lloc el 18 de febrer a les 19h a l'Ajuntament de Camprodon.

Nous punts de llibre

L'oficina de turisme de l'Ajuntament de Camprodon ha reeditat, amb nou disseny, els punts de llibre culturals de promoció del municipi. Es tracta de tres punts de llibre dedicats a les fonts, a Isaac Albéniz, i als edificis històrics.

Marta Pedrerol i Jordi Berdala fan una xerrada sobre el càncer

La directora dels serveis territorials de Salut, Sra. Marta Pedrerol, i el director de l'ACUT a l'Alt Empordà i Garrotxa Est, Sr. Jordi Berdala, van fer una xerrada sobre el càncer, en la qual van explicar quins són els càncers més freqüents a la província de Girona i més concretament al Ripollès.

L'acte, organitzat per l'Associació d'Ajuda al Malalt de Càncer i Familiars, va comptar amb una gran participació de públic.

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Avinguda Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

FUSTERIA

Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Dos joves de la Vall de Camprodon a la missió solidària "La Ruta de la Sonrisa"

Dos joves de la Vall de Camprodon -Marlen Barrull i Gerard Pairó- van participar en el projecte solidari "La ruta de la sonrisa". Aquesta iniciativa solidària, que partint de Madrid es dirigia al Marroc, va servir per oferir salut bucodental a zones empobrides i amb pocs recursos, alhora que es van distribuir els estris bàsics i necessaris per a la vida diària.

Desfilada de Cultures

La secció local de la Lliga catalana d'Ajuda al Malalt de Càncer i Familiars va organitzar una desfilada sobre les diferents cultures del món sota el lema "El càncer no entén de cultures".

L'acte, que pretenia recaptar diners per a l'associació, es va celebrar al pavelló vell i va aplegar molta gent sensibilitzada amb el tema que malauradament, de lluny o d'aprop, toca a cada casa. En la desfilada van participar tota mena de personatges vinguts d'arreu del món.

La primavera de les Entitats

El mes d'abril es va donar el tret de sortida als actes commemoratius de la "Primavera de les Entitats". Una primavera on les entitats i els actes que organitzen en són els màxims protagonistes. El recordatori d'actes existents anualment, la creació de noves propostes per oferir lleure cada cap de setmana, l'edició d'un díptic que recull totes aquestes propostes i l'edició d'una fira d'entitats són les iniciatives que promou aquesta "Primavera d'Entitats" creada amb i per les entitats de casa nostra.

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Ctra. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

Llesques i llesquetes
amb embotits
de la Vall de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 12 • 17867 Camprodon
Tel. 972 13 01 12

Les noves tecnologies aplicades al comerç local

El restaurant El Pont 9 de Camprodon ha estat posat com exemple d'un cas pràctic d'introducció de les TIC (Tecnologia i Comunicació) per millorar el desenvolupament del seu negoci. Aquest establiment de Camprodon s'ha equipat amb el material informàtic necessari per tal de poder realitzar les comandes dels seus clients amb una PDA i així trametre la informació a la cuina sense moure's del menjador. Amb això es millora l'atenció al client i la rapidesa en el servei.

Jordi Berdala, nou director de l'ACUT a l'Alt Empordà

Jordi Berdala va ser nomenat nou director del Centre d'Atenció Continuada i d'Urgències de Base Territorial, conegut com ACUT, a l'Alt Empordà. Berdala vol desenvolupar el nou model d'atenció continuada en aquella comarca que posteriorment s'implantarà a tot Catalunya.

Reunió de les Entitats de Camprodon

L'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Camprodon en col·laboració amb totes les entitats del poble es va proposar promocionar la vida associativa del nostre municipi fent conèixer les activitats que ja es realitzen i la instauració d'una jornada festiva celebrada pels volts de Sant Jordi. És d'aquesta manera que va neixer: "La Primavera de les Entitats" i on es va acordar:

- La creació d'un fulletó on s'expliquen les diferents activitats que es duran a terme aquesta primavera a través de totes les entitats que vulguin participar en "La Primavera de les Entitats".
- Confeccionar una presentació televisiva en format Power Point sobre la història de les entitats camprodonines per difondre al nostre municipi.
- Fer créixer la Borsa de Voluntaris amb el suport de les entitats.

Periòdicament i en les vies de comunicació de què disposa l'Ajuntament: TV per cable, Teletext i Pàgina Web, s'anirà informant dels actes que cal celebrar.

Borsa de voluntaris X Camprodon

Durant la passada Fira de les Entitats es va muntar una parada de voluntaris per tal de captar-ne de nous. L'habilitat de les voluntàries de la Fira va fer que actualment disposem d'una borsa amb més d'una seixantena de voluntaris amb perfils molt variats, disposats a donar un cop de mà a les entitats i a les seves iniciatives.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

Fira-Taller de les Entitats

El cap de setmana del 19 i 20 d'abril es va fer a la plaça Santa Maria una fira-taller on totes les entitats que van voler van poder participar venent articles, fent tallers de roses o de reciclatge per tal de poder recaptar socis a Camprodon i a la Vall.

A més, també hi va haver un bon nombre d'espectacles,

com el concert de la Coral Infantil Brins de Camprodon i la mostra de puntaires, entre d'altres.

En aquesta primera fira-taller van participar un bon nombre d'entitats que van rebre molta gent de la Vall i comarca. Es preveu que cada any es faci aquesta fira-taller, que sempre tindrà lloc el cap de setmana més proper a Sant Jordi.

*club
Golf
Camprodon*

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

València, 2
17867 CAMPRODON

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Tel. i Fax 972 74 10 94

En aquest espai, mirarem d'apropar-vos les noves tecnologies informant-vos de les coses que es fan en aquest sentit al nostre municipi: els cursos, la posada en marxa de nous serveis, les recomanacions, i tot allò que pugui ser del vostre interès en aquest camp. Tanmateix us convidem a participar d'aquest espai per fer-lo més gran amb les vostres recomanacions. Podeu adreçar-nos les vostres propostes a informació@camprodon.cat.

Internet sense fils

La tecnologia sense fils, fa referència a les diferents tècniques que permeten la comunicació entre dispositius electrònics, que no es basen en el contacte físic a través de cables. Els aparells que són propers es comuniquen utilitzant ones radioelèctriques mitjançant els emissors i receptors incorporats.

Les tecnologies sense fils permeten disposar de xarxes sense el destorb que suposen els cables. Com que els aparells portàtils són cada cop de mides més reduïdes, i les necessitats de connexió entre ells augmenten, aquesta tecnologia es consolida dia a dia. Per això té un interès especial a la informàtica de butxaca.

En un món on la mobilitat és present en tots els àmbits, ha propiciat una evolució en les noves tecnologies per tal de fer-les mòbils també. És a dir, que vagis on vagis puguis disposar d'una connexió a Internet. Actualment ens podem arribar a connectar al carrer amb el portàtil o quan estem viatjant amb autobús o tren mitjançant algun dispositiu mòbil (telèfon, PDA, ordinador portàtil, etc.).

Tot això és possible gràcies a diferents tecnologies. S'ha de tenir en compte però, que segons el dispositiu que tenim, ens connectarem sense fils amb una tecnologia o una altra. A més, a part que el nostre terminal estigui preparat per a connectar-se, també hem de tenir cobertura d'aquesta tecnologia (passa el mateix amb la cobertura d'un telèfon mòbil).

Els diversos dispositius que permeten una con-

nexió a Internet sense fils poden ser telèfons mòbils i PDA, o bé ordinadors portàtils i/o fixos (amb receptor d'ones). Les tecnologies poden ser diverses i per exemple els telèfons mòbils suporten diverses maneres (el GPRS, més bàsic i lent, i el 3G o UMTS, molt més ràpid) que també poden usar-se en ordinadors portàtils a través d'un mòdem USB.

Ens centrarem en les dues tecnologies més populars que permeten la connexió d'ordinadors a Internet per banda ampla:

WIFI

Wifi s'ha convertit en una paraula popular perquè va ser la primera tecnologia que va permetre l'accés sense fils a Internet. La majoria dels ordinadors portàtils ja incorporen una targeta capaç de rebre el senyal de les ones. Aquesta tecnologia ha passat per un procés d'estandardització, és a dir, establir una guia de com havien de ser els dispositius Wifi per tal de fer-los compatibles entre els diferents fabricants i per tant ara pot ser utilitzada amb els més diversos dispositius.

Un aspecte a tractar és la seguretat. Els accessos wifi van començar en un principi oberts, pel que qualsevol persona s'hi podia connectar, fos la propietària o no. Això va canviar a través de l'encriptació de la xarxa. Això no és més que configurar una contrasenya per tal de poder accedir en aquesta xarxa. D'aquesta forma, les comunicacions dins de la xarxa es realitzen de forma encriptada, fent difícil i quasi impossible la captura de la seva informació.

FREIXANET GESTIÓ, SL
ASSESSORAMENT I SERVEIS IMMOBILIARIS

Josep Busquets Sala

E-mail: josepbusquets@josepbusquets.e.telefonica.net

NIF. B-17730607
C/ València, 43
17867 Camprodon
Tel. 972 74 02 52
Fax 972 74 08 86

WIMAX

Wimax és una nova tecnologia d'ample de banda sense fils. Es pretenia que fos un competidor directe amb les tecnologies de cable com per exemple l'ADSL. Amb la tecnologia Wimax s'arriba en aquelles zones on el cable no pot arribar.

Això és degut a l'alt cost de posar cable, pel que només es fa quan la zona a cobrir té un potencial econòmic per a l'empresa subministradora de serveis. En canvi Wimax, al ser una tecnologia per ones de ràdio, la seva instal·lació té un cost

molt més baix, pel que surt rentable instal·lar-ho en zones de poca població, com per exemple les zones rurals.

També es creia que seria un substitut del Wifi, i es treballava en aquesta direcció. La realitat és que són dues tecnologies complementaries. Per una banda podem tenir wifi hotspot repartits en un nucli de població per donar accés wifi, i aquestes es connecten a la tecnologia Wimax per donar sortida a Internet.

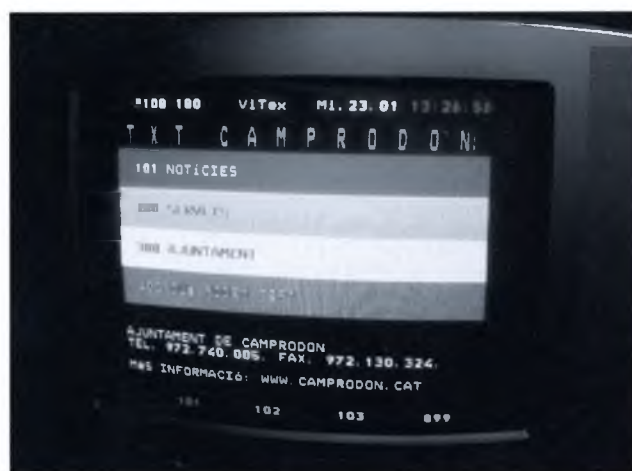
El canal de TV Camprodon disposa de servei de Teletext

Es va posar en marxa a principis d'any un nou servei de l'àrea de Noves Tecnologies i Comunicació de l'Ajuntament de Camprodon, un teletext amb informació local i municipal.

Aquesta nova via de comunicació amb els ciutadans permet conèixer de primera mà tot el que passa, passarà, o ha passat al municipi o a la Vall amb continguts actualitzats a diari.

El teletext s'estructura en quatre grans àrees i per colors, en vermell l'apartat de notícies, en verd els serveis, en color groc l'apartat de l'Ajuntament, i en blau el bloc d'informació del lleure i cultura, anomenat Què podem fer?.

Dins d'aquest grans apartats s'hi destriren diversos serveis que poden anar des de les notícies d'interès, ja sigui d'actualitat com de serveis, fins al llistat d'entitats, passant per informacions de les darreres actuacions municipals. La posada en marxa d'aquesta servei forma part d'un projecte, de l'àrea de comunicació, mitjançant el qual es vol tenir informat en tot moment i per diversos canals al ciutadà de Camprodon. Un projecte que afavoreix la

diversificació de la informació per dues vies, la local, a través del canal de televisió camprodoní dotant-lo d'aquest pràctic teletext, i la mundial, a través la pàgina web d'informació municipal www.camprodon.cat, on s'han augmentat els serveis, facilitant els tràmits on line per qualsevol ciutadà, i s'hi actualitza la informació periòdicament.

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

ELECTRICITAT
COLLBONI
ELECTRODOMÈSTICS
50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

La pàgina web recomanada

La Viquipèdia (o Wikipèdia)
<http://www.wikipedia.org>

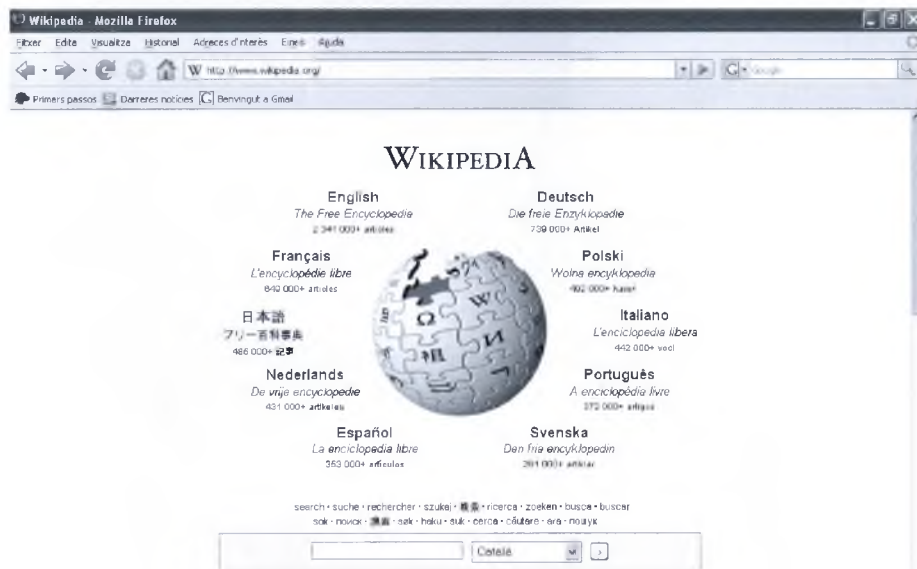
Què és la Viquipèdia? És l'enciclopèdia lliure d'internet que qualsevol persona pot editar; o sigui, construïda amb el coneixement de totes les persones que volen participar en la seva edició dia a dia. La versió catalana va començar a caminar el 16 de març de 2001 i actualment estem treballant en 113.654 articles (a dia 24 d'abril, cada dia s'afegeixen articles nous).

La Wikipèdia ens permet fer cerques de conceptes o bé sobre personatges però també podem navegar pels seus milers de pàgines i

articles a través dels canals temàtics de ciències, lletres, humanitats, tecnologia, cultura. En la seva portada trobarem notícies, els últims articles publicats, curiositats... Cal dir que la Wikipèdia la podem trobar en diversos idiomes i tots els projectes tenen en comú que usen l'eina del Wiki.

Però, què és un Wiki? Aprofitem la pròpia definició de la Wikipèdia:

“Un o una wiki (del hawaià wikiwiki, ràpid) és un lloc web col·laboratiu, que pot ser editat des del navegador pels usuaris. Els usuaris d'una wiki poden d'aquesta manera crear, modificar, enllaçar i esborrar el contingut d'una pàgina web, de forma interactiva, fàcil i ràpida. Les característiques de les wikis, les converteixen en una eina efectiva per a l'escriptura col·laborativa, i cada vegada són més usades en empreses i comunitats com a webs i intranets econòmiques i eficients per a la gestió del coneixement. Molts projectes són oberts al públic en general, accessibles per a qualsevol que disposi de connexió a Internet, i permeten fer edicions sense cap mena de filtre previ.”

Cafè-Bar

Carrer Nou, 4
 17867 CAMPRODON
 (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero
 Economista

C. Ventura

Consultors, SL Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

FISCAL
 LABORAL
 MERCANTIL
 COMPTABILITAT

En aquest apartat hi publicarem les vostres cartes o articles d'opinió. Per fer-nos-les arribar teniu diferents vies: per correu convencional, per fax, per mail, o bé particularment. Els escrits no poden sobrepassar el foli, hi ha de constar el nom i telèfon de l'autor, i es poden acompanyar de fotografies.

Podeu trametre els vostres escrits per carta a: Ajuntament de Camprodon, revista "El CampRodó" plaça Espanya nº1, 17867 de Camprodon (Girona). Per Fax al : 972.130.324. fent-hi constar la referència "Pel CampRodó". Per correu electrònic a l'adreça: informacio@camprodon.cat. O bé entregant un sobre a la recepció de l'Ajuntament, indicant que és per a la revista.

LA NOSTRA BANDERA

Juntament amb l'escut fou el distintiu dels comtes i reis del Casal de Barcelona.

S'originà a mitjans de segle XII amb Ramon Berenguer IV i, potser, ja onejà a la Suda de Lleida, quan la conquesta, abans també a la de Tortosa i, finalment al castell de la "reina mora" de Siurana de Prades, que fou l'últim punt de resistència dels àrabs. Es una de les més antigues d'Europa.

Desgraciadament fou present a Muret amb Pere I que hi perdé la vida. El seu fill Jaume I la portà a Mallorca i a València. Pere el Gran a Sicília i Jaume II la lliurà al fill Alfons per a la conquesta de Sardenya on, encara avui, la ciutat de l'Alguer llueix els quatre pals vermells sobre fons daurat en el seu escut.

En aquells temps i, durant uns tres quarts de segle, també fou present a Grècia. Hi ha una dita, d'aleshores, que els peixos de la Mediterrània per moure's lliurement havien de portar les "quatre barres" a la cua.

Les "quatre barres" amb què sempre havíem distingit escut i bandera, segons l'Heràldica en l'escut, per la posició vertical, són "pals" i, en la bandera, en posició horitzontal, són "faixes".

He volgut fer tot aquest comentari com a complement a la nota que es va publicar en l'anterior número de la Revista sobre l'absurditat d'afegits que, en aquell cas em referia a l'estrella de la bandera cubana que no té cap sentit. Tampoc no tenia cap dret, fa uns anys, un alcalde de Barcelona de voler imposar un altre escut, perquè l'original i autèntic no li agradava. Costà molts diners a la ciutat i, en canvi, no van voler atendre la restauració de la bandera de la ciutat -la de Sta. Eulàlia-. I ara la nota complementària final. Molta gent té una confusió que no sé si es va originar quan els fets del Palau" amb la prohibició del Cant de la Senyera per l'Orfeó Català, en el centenari del naixement de Joan Maragall. Una senyera és el distintiu o emblema d'una entitat esportiva o cultural i, en aquest cas ho és de l'Orfeó que l'he volgut reproduir juntament en una fotografia. Molta gent potser no la coneix, ni el nostre govern que va fer cantar l'himne de l'Orfeó l'11 de setembre com si es tractés d'una altra cosa. A mi em va ter pena. El poeta Joan Maragall té un altre Cant de la Senyera per a un altre Orfeó i, independentment, dues poesies a la nostra Bandera.

Ll. Birba i Perramon

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Felixa», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

Sudoku

Ompliu totes les caselles buides amb els números de l'1 al 9, de tal manera que cap número es repeteixi en cap fila, ni vertical ni horitzontal, ni dins les nou caixes de 3x3.

La solució la trobareu al proper número de la revista

1	9		8		3	5		2
		3		6			4	
	6	7	2		9		3	8
	1	5		2	4			6
7	3		5		6	2	1	4
	4	2		3	1	8	9	
9	7	6		5	2	4		
	2		6	1	7	9	5	3
3		1	4		8	6		7

La solució del número anterior

8	6	4	9	5	1	7	2	3
7	1	3	8	4	2	6	9	5
5	9	2	7	6	3	1	8	4
1	5	9	2	3	6	8	4	7
3	7	8	1	9	4	5	6	2
2	4	6	5	7	8	9	3	1
6	2	7	3	1	9	4	5	8
4	8	5	6	2	7	3	1	9
9	3	1	4	8	5	2	7	6

Centre de Fisioteràpia

Hores convingudes

C. Monestir, 21 Baixos
 Camprodon (Girona)
 Tel. i fax: 972 13 06 68
 fisiolavall@hotmail.com

Sopa de lletres

Fonts de Camprodon. N'HI HA 10.
(La solució la trobareu al proper número de la revista).

V	E	U	I	J	O	U	D	X	C	R	W	A	S	C	V	H	G	R	I	O
J	S	G	P	P	U	Z	T	J	O	T	V	O	I	B	Y	U	P	H	A	R
U	O	S	O	J	Y	I	F	R	I	F	E	R	R	O	T	T	K	T	S	E
L	L	U	A	T	R	U	R	F	U	D	R	T	U	I	F	G	I	R	D	G
U	R	H	U	N	E	E	E	D	Y	E	N	R	Y	X	D	F	U	F	F	A
T	H	F	T	R	T	Q	A	S	H	A	F	F	H	T	X	D	Y	C	R	B
B	Y	E	R	E	B	P	S	A	G	S	T	G	F	R	C	A	F	D	V	A
O	B	D	F	O	R	C	A	R	A	D	R	B	D	E	S	N	V	O	B	T
L	R	C	E	F	T	T	H	T	K	G	A	C	R	D	B	O	T	A	S	X
E	N	S	D	V	O	A	P	F	L	T	S	S	B	V	A	V	B	N	T	A
D	J	A	S	B	P	E	L	R	N	L	X	Z	C	B	Z	A	R	T	U	F
F	A	X	D	H	A	I	O	E	H	T	A	X	X	K	X	N	F	G	H	A
B	S	C	A	F	E	P	T	S	G	R	C	R	S	P	D	U	S	V	N	D
T	D	F	U	A	D	L	D	C	V	G	E	V	I	O	E	R	A	C	M	E
R	M	A	R	E	D	E	L	A	F	O	N	T	W	I	W	T	S	X	L	S
A	E	J	I	S	Y	K	O	V	N	B	R	A	A	L	R	D	C	Z	P	A

La solució del número anterior

						A	R	A	B	R	A	B	R	E	R	R	E	F		J				L
I												J								O			U	
S						D	O	C	T	O	R	R	O	B	E	R	T			A			I	
A													A							N		G	S	
A													N							M	N		J	
C						J	O	A	O	U	I	M	C	L	A	R	E	T	A				O	
A												A						S	R				V	
L												N					I	A					E	
B	J	O	S	E	P	M	O	R	E	R					C				G			R		
E													N			A			A					
N														S					L					
I												A							L					
Z													B											
													O											
						S	A	S	A	C	E	R	T	A	U	C	P	E	S	O	J			

”la Caixa”

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

Restaurant
LA MURALLA

Especialitats en peix

Tel. 972 74 09 00

La teva fotografia tindrà un obsequi

Envia'ns la fotografia que més t'agradi amb el títol que vulguis i si és publicada rebràs un obsequi.

Les trameses poden fer-se per mail: informació@camprodon.cat, correu convencional: el Camp Rodó, plaça Espanya 1, 17867 Camprodon, o personalment a l'Ajuntament.

La guanyadora d'aquest número i és:

Àngels Piulats

1. *Ermita del Remei.*
2. *Passeig Maristany.*
3. *El Pont Nou.*
4. *Vista des de la Roca*

Tinc molta llengua

Tinc un amic argentí que fa tres anys que viu a Barcelona i parla i escriu correctament la nostra llengua.

Tinc una coneguda basca que fa més de quaranta anys que viu a Camprodon i, tot i que l'entén, no vol parlar gens ni mica català.

Tinc un amic que fa vuit anys que viu a Mungia (Biscaia) i entén, parla i escriu l'euskera amb tota normalitat –i mira que és difícil.

Tinc un amic que viu a Bordeus des de fa més de sis anys i no només parla francès –comme il faut! – sinó que una vegada em va confessar que fins i tot hi pensa i hi somia.

Tinc una coneguda que parla japonès i mai no ha estat al Japó ni la seva família prové d'allà.

Tinc una amiga que parla set llengües: català, castellà, francès, anglès, alemany, àrab i rus.

Tinc un taxista a Barcelona que va néixer a Galícia, que fa més de vint anys que fa els carrers de la ciutat, i fa veure que no m'entén.

Tinc un cambrer, al restaurant del costat de la feina, que és grec i parla turc, però no té temps d'anar a les classes que organitza la Generalitat per poder donar servei en català a la seva clientela.

Tinc un President de la Generalitat que va néixer a Andalusia i parla català amb accent.

Tinc un polític que diu que el meu president parla malament la nostra llengua però ell diu “buenu”, “vale”, “tinc que” i, com que és de Barcelona no sempre pronuncia la vocal neutra –Així doncs, queda clar que tothom té el seu accent.

Tinc un parent que creu que el President de la Generalitat ha de saber parlar perfectament el català.

Tinc unes ganes de fer-li un dictat –al parent– per veure-li les faltes d'ortografia!

Tinc un professor de filologia que em va ensenyar que no hi ha cap variant lingüística que sigui superior a una altra. I que el català central no és ni millor ni pitjor que, per exemple, el català septentrional de transició –la variant que parlem a Camprodon.

Tinc un Guardia civil –que ara ja deu ser Mosso– que un dia em va demanar la documentació i parlava perfectament en català.

Tinc un fill que, cap al mes de maig, parla amb la /à/ ben oberta, com tots els nens de la seva classe; però al setembre, quan torna de Moià, parla amb les neutres i àtones perfectes, pròpies del català més central de tots els catalans que es fan i es desfan.

Tinc una filla que li agrada jugar a pronunciar les vuit vocals totes seguides: /àæèíòóú/.

Tinc un company de feina que es pensava que el català, com el castellà, tenia cinc vocals. Un dia li vaig dir que en tenia vuit i no s'ho creia.

Tinc una cap que és italiana, està casada amb un holandès i la seva filla de només sis anys parla italià, holandès, anglès, castellà i català.

Que tinc molta llengua! –Em recrimina sempre la meva mare.

Oriol Molas

Construccions VILA & COROMINAS, S.L.

C/ Bastiments, 6, 3r 1ª • 17867 Camprodon

- Pere Vila i Puigmal 619 49 34 02
- Jaume Corominas i Hoyo 637 86 98 20

Aires d'Hivern Freeride – Freestyle

- Telemark
- Snowboard
- Esquí
- Skate

Edifici “Cal Marquès” • Passatge de la Trigona, s/n - Local 2 • 17867 Camprodon • Tel. 972 741 484 • airesdhivern@gmail.com

C/ Pere Rovira, 8
Sant Joan de les Abadesses
Tel. 972 72 01 32

 OREGON
SCIENTIFIC

rellotgeria Casademunt

Joies amb or, plata i acer.
Rellotges, articles de regal,
marroquineria, ...

**Visiti'ns sense compromís, el
sorprendrem!!!**

FESTINA

CANDINO
SWISS WATCH

CALYPSO
WATCHES

VICEROY
since 1951

TISSOT
SWISS WATCHES SINCE 1853

CASIO®

NIKE TIMING

Petrocat
Una Companyia plena d'energia

**CENTRE DISTRIBUCIÓ
RIPOLLÈS**

972 72.00.56

972 74.12.07

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

MILLOR QUE UNA BOSSA DE PLÀSTIC

ESCLAT

dóna més

C. Freixenet, 48 ☎ 972 130053 - CAMPRODON